କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦଚମ୍ପୂ ।

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାୟ ନମଃ ।

ଚେତେନ ଯେନୈବ ବୃନ୍ଦାବନ ବନଭୁବଣୋ ବ୍ରେଭ ନୈ [illegible]
ପାର୍ଥାନର୍ଥାନ୍ କୁରୁଣାମଥପତିବଦୁତାନ ଯୋ କୃତା ବାନ୍ଧବାର୍ଗ୍ଗୀ ।
ସଚ୍ଚାନନ୍ଦଘ୍ନାନସ୍ଫୁଦଯୋ ଭୁବମମରତରୁଂ ସ୍ୱର୍ଗତେ ନ୍ତ୍ରବର୍ଗଲୌକା
କନ୍ତ୍ରା ଦନ୍ତ୍ରାବଳାର୍ତ୍ତିଃ ସ ପରମ ପୁରୁଷଃ ସନ୍ତତଂ ଶଂ ତନୋତୁ ।

କ୍ୱ ବସ୍ତୁ ହୃଦ୍ୟାନଠାରବଣାଲଙ୍କାର୍ବ ଦୃପ୍ତଂ
ମନ୍ମ କ୍ୱ ଲସନ୍ନବାତଜଡକାଷ୍ଠର୍ଜୈବଂ ପୁନଃ
ତୟୋଃ କ୍ୱଂ ଘଟନାବଧୌ କ୍ୱ ବନଜଲ୍ପନଂ ସ୍ୱଲ୍ପଧୀ-
ଧନଂ କ୍ୱ ତ କଥଂ ତଠାଦୁଦରମୀଦୃଶଂ ସାହସଂ ।

ତଅଥ ତଦେମିତ୍ୟ ମହୁତନ୍ତିମନନ୍ଦୋଦଧେର୍ମନ୍ଦ୍ରେମଣି ମଯୂଖସଲୋହ ସନ୍ଦୋହସଙ୍ଗ ମହତୋଦ୍ଧାରଶାଳନୋ ମଧ୍ୟରେ ମଯୌ ବଧୂଦତନ୍ୟା ସୁକୈଶୋରତସ୍ୟ ସର୍ବେଶ୍ୱରସ୍ୟ ଶ୍ରୀନନ୍ଦନନ୍ଦନସ୍ୟାଖଣ୍ଡତପୋଚଣ୍ଡଲପିଚଣ୍ଡିଲୀକୃତାନେକାନେକସୌ ଭଗବତୋ ମାତୃଷ୍ୟସ୍ୟ ସ୍ୱକୃତକୃତ୍ୟାବତାରସ୍ୟ ମଧୁସୂ ସନ ଲୀଳାଂ ଲୋକୋତ୍ତରମନ୍ଦଧୀର୍ଜଲ୍ପାମୀତ କର୍ଣ୍ଣାନ୍ଦମୁଦାର ।

ଲଳିତା ପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ଯଶୋଦା ।

ରାଗ ଯାଟକଶ୍ରୀ । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

ଏ ଦେଖିଲି ରେ, କହୁଚ ନୂତନ ଯୁବତୀରେ । କାଳିଯାଦୁହରୁ ଦେଖି- ଲଗନ କଲି ମୋ ଆଖି; କଳାଇନ୍ଦ୍ର ବର ଅବଗୀ ରେ । ପଦ ।

ଦେଖି କଦମ୍ବ ଲତାର କୋଳେ ଏ ଶ୍ୟାମଳ ଗାତ୍ର, ନେତ୍ର ସେ- ଧିତ୍ରପୁତଳୀ ତୀରେ । କମ୍ପି ମୋର କଳେବର ହୋଇଗଲା ଥରଥର ସ୍ୱାହାକୁ ଉଠଇ ତା- ରଙ୍ଗରେ । ୧ । କୁସୁମ କୋଦଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କେତେ ରଥିଲା ତୁଣ୍ଡ; କର୍ଷଣ ନୋହିବା ଖରତରେ । କହୁଛି ବରଙ୍ଗ ଲଜ୍ଜା କବଳ ହେଲା ମୋ ମଜ୍ଜା, ମଜ୍ଜି ଯିବାକ ହୃଦ ରଙ୍ଗରେ । ୨ । ଏ ମୋହନ ଲୀଳାଧର କୋଟିକାମକଳାଶିରୀ, ପୂରନ୍ତି ସେ ଶ୍ୟାମ ମୂରତରେ । କୃଷ୍ଣ କରେ ମୁ ଧାଡ଼ାକୁ କାହିଁକି ସରଙ୍ଗ ଚାଲୁ, ଚିତ୍ତପୁ ଦଶିଲ ଜନ ଘରେ । ୩ । କ ନନ୍ଦ କ ଜାଣ ଶୀଳ କ କୁଳ ବଳତଫଳ, ଠକୁଛି ପାଣ୍ଡୁର ମୋ ମନରେ । କୋମଳତର ମୋହନ କୁଞ୍ଜ କୁଷିରୁ କସ୍ତୁରୀ ଆସି ଚୁମ୍ବି ଦେଲା ମୋ ହୃଦରେ । ୪ । କଳକଳ ଛଟପଟ ହୋଇ ଯାଉଛି ନପଟ, ସବେଷ ଅହନ ବିରହରେ । କହଇ ଶ୍ରୀ ବାଳୁକେଶ ସ୍ମରଣ ଧରଣୀଇଶ ଏ ତ ଦଣ୍ଡ ବିନା ପିରଡରେ । ୫ ।

—**:O:**—

ନାଦଃ କୋଽପି ନଭସି ଘନଜନମନଃଶୋଭନଃ ଶ୍ରୂଯତେ
କାନ୍ତିଃ କାପି ଚଳତ୍ କଳାପମୁକୁଟା ଲମ୍ବାତୁରମ୍ବାମ୍ବରେ ।
ସ୍ତୁର୍ଯ୍ୟଂ ତତ୍ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଖଳତ୍ୟପି କଳତ୍ୟନ୍ତର୍ବିଳାପୋଦ୍ଗମା-
ଦସ୍ରାନ୍ତଂ ସଖି ଦୃଶ୍ୟତେ ବନଭୁବୋ ମାଦେନ ଘଳଂ ମହଃ ।
ଶିଖିଶିରସ୍ରୋ ପୀତମନୋହର ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରମୁକ୍ତାରତ୍ନମେହୁରସମୁଜ୍ଜ୍ୱଳ
ନୀଲୋତ୍ପଳପତ୍ରଃ କୋଽପି ସମୁଦ୍ରୋ ମହାଶ୍ୟାମଳଃ ସମଲୋକ ମଯୋଦ୍ଭୁ-
ତିନ୍ଦ୍ରଜା ସ୍ମରତାଂ ତାଂ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ରାଗ କେଦାର । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

ଖଣ୍ଡିତ ହେଲୁ ରେ । ଖେଳା ଲୋଳା ଖଞ୍ଜନାକ୍ଷି ତ ସାହସ କଲୁ ରେ ।

(ପଦ)

ଖର୍ବ କରାଇ ଖୁରତରୁ କୁସୁମ ବାଞ୍ଛିଲୁ ରେ ।
ଖେଦବୀଜ ମାତହ୍ରଦ-କେଦାର ବାଞ୍ଛିଲୁ ରେ ।୧।
ଖୀଆଲପଥ ତ ଧନ ମନରେ ଜାଳିଲୁ ରେ ।
ଖଳବାକ୍ ନୋହି କଲା ନାଗଙ୍କୁ ଗଳିଲୁ ରେ ।୨।
ଖାଇଦେଇ ତ ଅମଳ ଅଡେଣା ହୋଇଲୁ ରେ ।
ଖାଣ୍ଡଶ୍ରୀଧାର ଖଣ୍ଡ ବିଗ୍ରହ ଶୋଇଲୁ ରେ ।୩।
ଖଗ ସୁତ ଖୋଜୁଁ ଲବା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପାଇଲୁ ରେ ।
ଖର୍ମଣି ମଣ୍ଡଳକୁ ଭୁ କରି ବଢାଇଲୁ ରେ ।୪।
ଖଟ୍ଟେ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗନାଥ ତୋ ପାଦେ ପଡ଼ିଲୁ ରେ ।
ଖଣ୍ଡକରେ ଧନ ଦେଇ ପଦେ ନ କହିଲୁ ରେ ।୫।

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ତଥ୍ୟଲତାନ୍ତକାଷ୍ଠଜତମହାକ୍ରମଂ ତେଷ୍ଟୁସା
ତାବାସ୍ମିନ୍ ପୁଷ୍ଟଭେଦନେ ନବବଧୂରେକାୟ୍ୟଶୋଦା ଭବେତ୍ ।।
କାଲେ ନୂତନସୂତିକାଲଯୁବତୀ କାଲେଽପି ତାଦୃଗବଙ୍କା-
ହୁଂସାନପ୍ୟନୁଭୂୟ ଲୋକବଚସଃ କିଂ ସାହସଂ ସ୍ୱୀକୃତଂ ।

ତନ୍ତ ତନ୍ତ୍ରାଙ୍ଗକାନ୍ତ୍ୟାଭିନ୍ନ ନିର୍ହିତବଚନୟା ଲୋକାତୀତଲୀଳାଲୋଲ-ଲୋଚନୟା ଭବତ୍ୟା ଯୁବତିନାଥପାଦବୃତ୍ୟାତିଶୟ ଧାତାନ ଶିଖଣ୍ଡ-ଶେଷରେ ନଷ୍ଟପଷ୍ଟ ନଭମାଳମାଳାନ୍ତେମତବେ ମଦଷି ବ୍ୟରଚୀସ୍ତାପେକ୍ଷ ବାହ୍ୟାଯନଘେପବିଳାସଃ ।

ସଖୀଙ୍କ ଉକ୍ତି ।

ରାଗ ତୋଡ଼ି ପଞ୍ଚମ । ଆଦତାଳ ।

ଗଣିତ କଳା କଥା ରେ ସଙ୍ଗାତ ।

ଗୁପତେ ପିନା ମୁଁ ତୋତେ ଧର୍ମରୁଦ୍ଧ ବଳପଡ଼ିବାରୁ କଥା ରେ । ପଦ ।

ଗଙ୍ଗାକୁ ଜିତଦ ଗମ୍ଭୀର ତୋ ହୃଦ ଗଣ୍ଠି ଥିଲା ତୋର ସ୍ନେହ ।
ଗୋପ୍ତ ରଖି ଖେଦ ଦେବାର ଦରଜ ଯିବାର ଦୃଢ଼ାପୃ କହ ରେ ।୧।
ଗଣ୍ଡାରବିଂ ଜିଣି ଲାଗି ଯାଙ୍କେ ପୁଣି ଉଣ୍ଡାଇଲା ମନ ଝୁଲା ।
ଗୋଲା ଗରଳରୁ କଟୁ ପୀୟୁଷରୁ ସ୍ୱାଦୁଗୁଣ ଗଲା ବଳି ରେ ।୨।
ଗିଳିଦେଲା ପୁଷ୍ପଶର ଜାଲ ଜଳ କଳକାମୟୂ ଉମିର ।
ଗହନ ଏ ଗୃହ ହୋଇଲା ସନେହ ନିଷ୍ଟଯେ ହୋଇଲା ହୃଦ ରେ ।୩।
ଗତାଳସକାଟପଂ ଗଞ୍ଜଲ୍ପିଟ ପଶ୍ଚଯେ ଆସିଲା ଜୃତ ।
ଗଣ୍ଡିଏର୍ଦ୍ଦେ ଗୁଜ ଗଲା ପର। ଗଜ ବଦେକ ଦେଲା ଘହୃଡ଼ ରେ ।୪
ଗଗଳ କସୁମ ଘାଇଁ ଏତେ ଶ୍ରମ ଫଳ ହୋଇବ ଜ ବାଲେ ।
ଗୋଲଥା ନ ରଖି କହ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖୀ ଗହଲ ନଥିବା ବେଳେ ରେ ।୫।
ଗୋଲ ଦେଲା ମୋର ବାହାର ଭିତର ସ୍ନାଇ ଯେ ଅବା ସରସେ ।
ଗାଝ ଗୋହିଯାଇ ପୂରଲ ପୁଲକ ଶ୍ରବଣ ସୀମା ସ୍ୱରଷେ ରେ ।
ଗଉଣ୍ଡ ଅରୁଚ ବାହିବ କରୁଚି ଅଟଳ ବସନ ଦେହେଁ ।
ଗୁରୁଜନତଭ ଜାଣିଲେ ବ ଗତ ଅଷ୍ଟକୁର୍ଗପଡ଼ ବଦେହ ରେ ।୬।

— ଝଠଝ —

ସ୍ୱାଭବେ ସଖି ମୁଖ ମାଦୃଶି ଜନେ ତ୍ୱଂ ବଞ୍ଚନାନଂ ଚମ୍ପୁ
ନାନାଭାନବଧାନତା ଗ୍ରହଲତା ନମିଢ ଶନ୍ମାମ୍ନନଃ ।
ଜନାତ୍ମା ଭଦନ୍ତବଚଃ ପଥ୍ୟ ରଚେ ନାର୍ଦ୍ରାଙ୍ଗ ର ବାନ୍ଧୁ ରେ
ସମ୍ପ ତୋ ଭବହୃଦ୍ଧ୍ୟଥାଂ ହରପଶ୍ଚମୋଦଂ ଚ ନୋଦସ୍ୱପ୍ନୁ ।

ଅନେନ ବାଙ୍ମନେନ ପ୍ରଭଚସ୍ୟାପଚ୍ରଧସ୍ୟ ପୂରସରବାସସ୍ୟାଜ ପ୍ରତ୍ୟୋଗଣୀଣ୍ଠାଂ ମାଧ୍ୱଶୁଗାଶୁଗବିଶେଷନଃଶେଷଖା ମର୍ଥ୍ୟାଂ କମାଳମ୍ଂ ଚଦର୍ଥପୃସି ବ୍ୟର୍ଥ ବିଭ ଗଦଚବଚଧ୍ୟଂ ସାପିଗଳାଚଯୈର୍ଯ୍ୟାସ୍ୟାଂ ପୁନସ୍ତାଂ ଏଢ ସଖୀ ସମାକୂଟଂ ।

ସ୍ୱଧାଙ୍କ ପ୍ରଭ ସଖି ।

ରାଗ ଆମୋଦ । ଏକତାଳୀ ।

ଯେଣୁଇ ଆମ୍ଭେ କେବେତ ବହୁଲୁ ଗୋ । ଯେତ୍ନଲୁ ନାହିଁ କାଳ କ୍ଷେପିଲୁ ଟଗୋ । ଘୃତଘଟକୁ ଶିଖିଶିଖା ପାଶରେ ରଖି, ଶିଶୁଷଦେହା ଏହା କ୍ଷିପିଲୁ ଟଗୋ । ପଦ । ଦାସ୍ୟନାଥ ନନ୍ଦନ ବାଳ-ଅନାଭୂଣିକ ମନା କରୁ ଯେ ଥାନ୍ତି ବୃଷ୍ଟି ଗୃହେ ଲୁଟଗୋ । ଘଣ୍ଟି ସରଭ କରେ ନାହିଁ କ ବିବେକରେ ମହାର୍ଣ୍ଣବରେ ଅବଗାହିଲୁ ଗୋ । ୧ । ଘୋଷ୍ଟି ବଡବମୂଳ ଘୋର ଘୋର ଜଙ୍ଗଲ ଜଡ଼ିଲ ଭୂବେ ଧାଡ଼ା ପିଇଲୁ ଗୋ । ଘୁମାଇ ମାଳ ସମ୍ଭାଳା ନାହିଁ କି ଆମ୍ଭ ସ୍ବଭୋଗୁଁ ସିନା ବଞ୍ଚି ଅଇଲୁ ଗୋ । ୨ । ସେନ ସେନାଇଁ ଯାଉଁ କହିବା ସମଯାଇଁ ଘଟିଲେ ସିନା ଏହା ଜାଣିଲୁ ଗୋ । ଘଟନା ବିରହରେ ଅବଶ୍ୟତ ଭୟରେ ତୋ ସେନ ଆମ୍ଭାଧାରେ ହୋଇଲୁ ଗୋ । ୩ । ଘୋଳାରେ [illegible] ମରୁ ଥାନ୍ତୁଁ ତୋ ହ୍ଳୁମରୁ କାବ୍ୟକୁଞ୍ଜବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବହିଲୁ ଗୋ । ଘାଣ୍ଟି ହେଉଛୁ ମାଳ ଉନ୍ମିଦ୍ରଶ ଟପହ କେଷ୍ଠା ଯା ଆମ୍ଭ ବଶ କୋହିଲ ଗୋ । ୪ । ଘନେ ଉପଲାଳିକା ଗୃହେ ଘନବୃନ୍ତଲା ଭୁ କି ଏ ଅଭିଲାଷ ବହିଲୁ ଗୋ । ଘାଉଷେଲୁ କିରସେ ଅ[illegible]ଟର୍ଗଶ ଲ୍ପଟେ ଅବଶ୍ୟ ମୋହନଙ୍କୁ ମୋହିଲୁ ଗୋ । ୫ ।

ଧନ୍ୟା ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ କନ୍ୟା ତଟ ଲବଙ୍ଗ ଭ୍ରୁବଃ ପ୍ରେକ୍ଷଣଂ ନେତ୍ରପଥଂ
ଭୂୟୋ ୧ ସ୍ବାଭିଃ ପ୍ରଯୁକ୍ତା ଶ୍ରବସି ମା ଲଳତା ଭୂଷ୍ଟକୁସ୍ତା ଶଙ୍କିସା
ବୈଦେହ୍ୟ ସଦ୍ୟଃ ସମୁଦ୍ୟଦଗଦହୃଦ ତଭୁରେୟଦ୍ୟଶ୍ଳେଷା କବଦେଶ
ଯାମଃ କାମସ୍ୟ ଧୂର୍ତ୍ତେ । ପଭିରହ ଜଗତଃ କେବଳଂ ଶୈବଲମ୍ଃ ।

ସ୍ବାମିନ୍ୟନୁଜ୍ଞାନଲବ୍ଧ ନଜପାଲତୈବ ମାଦୃକ ପ୍ରିୟୁକବପ୍ରଣୀତ ପ୍ରସହା ନାମନୁପ୍ରଧ୍ବାପରଣଭଃପରମେଶ୍ବସ୍ବଧୀନଂ ଚର୍କଯ୍ୟୋଦର୍ଦ୍ଧମିଭୂୟକ୍ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ୍ତୁବଂ ପ୍ରବଶ୍ୟ କିଙ୍କପଯ୍ୟାମାସ ଲଳତା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ରାଗ କୁମ୍ଭକାମୋଦୀ । ଏକତାଳୀ ।

କୁଆଳସ୍ଥପଟଳୀ ମୁକୁଟ ଦେ ? ନାହିଁ ବ ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ ସୁଗ ।
ଘପଃ ହସ୍ତେଭ ବଶୁନ୍ତ ତ ଆଜ କାରଲସ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ । ପଦ ।

ନୀଳୋତ୍ପଳ ବାସି ହେଲା ପଶ୍ଚ ଦଶି ଯାଉଅଛି ଦୂରୁଁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ।
ନାସା ନୀଳଜଳ ଫୁଲରୁ ଅନଳ ପ୍ରସରୁଛି ବେଗ ବେଗ । ୧ ।
କପ ଉପବନ ନିକଟ ପବନ ସ୍ପରଶକୁ ଯେବେ ଡର ।
ଶଙ୍ଖକୂଳ ସ୍ଥଳ ଏ ବଡ ଶୀତଳ ନୂହନ୍ତ୍ୟାଷ୍ଟିଭି ବିହାର । ୨ ।
ନଦ ନାହିଁ କି ନପୂନ ଶଶୀବଦନ ଆହ୍ୱାନରଇ ଦୋ ଧନ ।
ନବନୀତ ତନୁଁ ମୃଦୁଦେହେଁ ବାହୁଁ ମନ୍ଦବିନ୍ଧ ଏ ବଦନ । ୩ ।
ନବହେମଯୂଥିକା ଅମ[illegible]ଏ ନିଧି ନଅଛନ୍ତି ଫୁଲ ଏ ବନୁ ।
ନେତ୍ରପଥେ ପଡିଗଲେ କି ସେ ଛାଡି ଛାଡ଼ି ଯାଉ ନାହିଁ ମନୁ । ୪ ।
ନ ବିହର ଗୋପ ସଙ୍ଗୋଳ ଏ ଯାଏ ଗହନରେ କିଛି ଦିନ ।
ନରେଶ ମନ୍ତ୍ରକ ଶ୍ରୀ ହରିଭଜନ ଜଗଦେବ ସ୍ତବ ଯେନ । ୫ ।

ହା ହା ହନ୍ତ ହତାସ୍ମି କେନ ବିଧିନା ଲୀଲା ସ୍ଫୁଟେନ୍ଦୋଦୟା
ଧୂର୍ଯ୍ୟଂ ପର୍ଯ୍ୟତିଷ୍ଠୋଜ୍ଜ୍ୱଲାବଳୀରଚନାଯୀନିଯିଷ୍ଟେ ବପୁଃ ।
ନାତ୍ର କ୍ରୀଡ଼ାପ୍ୟ ପଞ୍ଚମାନ୍ୟପି ହନାନ ସଂସ୍ମାରୁ ହାସାର୍ଦ୍ଧ ବାନ୍
ବାର୍ତ୍ତାଂ ନେଦଯସଣ୍ଡ ଶୈତବାଭବ ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡପଦ୍ମ୍ୟାସ୍ତଟଂ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଭାପୀଡ ଭୂଲଦେବ କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡାମଣେ ଭାଦୃଜନ୍ମବଲସ ହେଲଲଲାବଲାପଲ୍ଲାଲଜଲଲତାପ୍ୟ ବପୁଦେଷ ଭବତେ ଭବନ୍ତ ନ ସଂ ହରମଣ୍ଡାନ୍ତଂ ବାହୁଜଗତଟପର୍ଯ୍ୟଟନଂ ।

ଛାନ୍ଦ ।

ରାଗ ପଞ୍ଚମ ବରାଡି । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟ ।

ଶୁହିଁ ଶୁହିଁ ତୋ ସରଣୀକଳ୍ପଭଙ୍କୁ ରେ ତରୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରାର୍ପିତପଦଥିଲି ବସି । ଚନ୍ଦ୍ର ମଣିଲି ମୁଁ ତୋତେ ତାହିଁ ଯା ଅନ୍ଧକାରେ ଶୁଧଣେ ମିଶାଇଲୁ ଥାସି ରେ । ତଳାଷାର୍ଙ୍ଗି । ଚନ୍ଦ୍ର ରୂପୁଡ ସୁଧାଝର । ଚନ୍ଦ୍ର-ଭୂଷିତରେ ମୁଖ ଭଲ । ଭାଗ୍ୟ କୃପାଳୁପଣ ବଶ୍ୟ ରଖିଲା ମୋ ପ୍ରାଣ ଘେନିଲୁତ ଏତେ ସର ବଳ ରେ । ୧ ।

ତେତା ଥିଲାପର ତନ୍ଥି ପ୍ରଶିତଚ ହେଉଅଛି ଚକ୍ଷୁଣତ ହଣ୍ଡିରେ ଷା

ଦେହ । ଶଙ୍ଖି ଏ ମୃଷ୍ଟନ ସଙ୍ଗେ ଚାମରତକୁସ୍ମ ମୋତେ ଚନ୍ଦ୍ରି ବାହୁଁ ଥଚାଣ୍ଡଲ୍ ଛଦ ଗୋ । ଡଳାପାଙ୍ଗୀ । ଛର୍ମ ଉଷ୍ଣକନ୍ଧନୀର ନୀର । ଛଦ, ବା ଚପୂ ଭୂସ୍କାର ସାର । ଚାରୁ ମାଚୃଭରୁ ଚରଣଲ ଶୀତଳ ଦେହରୁ ଟନାଏତ ଖେଦ ନାହୁଁ ମୋର ଗୋ । ୨ ।

ତାର ଦରଚରେ ଘେର ତରାଳଥାନ୍ତ ବାଛୁର ଚୁଲ ମୁକୁଟିଥା ବଣା ମାନେ । ଚରାମରା ଶୃଙ୍ଗ ବେଣୁ ବାଦ୍ୟନାଦ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ସେଷ ହୁଏ ଦନେ ବନେ ବନେ ଗୋ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଭୂମି ବାରୁଣୀକି ଦନହୁଏ ତପଲେ ଅମ୍ବରେ ବଢନ୍ତି । ଚଇମଭ୍ରାଗ ମୋ ଭାଗ ଲାଗିନାହୁଁ କ୍ରମେ ତ୍ରର ଚମକିଛି ନାହିଁ ମୋର ଛାଡ଼ ଗୋ । ୩ ।

ଜାମୀକର ଚାରୁଶିଖି ପୁନଃସ୍ତ ବେଢ଼ୁ ଅମସ୍ତ ଚାଙ୍ଗି ନାହୁଁ ଦନେ ମୋ ନୟନ । ଚମତ୍କାର କଥା ଦେଖି କପଟ ପେଟରେ ରଖି ଚୋତେ କଡ ନ କହନ୍ତ ଧନ ଗୋ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଚରାଚରା ଚାଲ ଭସ୍ମମୟ । ତକଟି ଦେଲୁ ମୋ ହୃଦାଗାର । ଚରଣ ଯୁଗ କୁ ତୋର ବନେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗେଶର ତୋଷ ନାହୁଁ ଅନ୍ୟେଦେ ବସ୍ଥାଥ ଗୋ । ୪

କଲ୍ୟାଣଂ ବଲ୍ଲଭାନଂ ଚଳଲଳିତବପୁଷାଂ କିଂ ସ୍ମରାର୍ତ୍ତୈ ରୁଦାରୈଃ
ବାରିଦ୍ ବାଲାବଲୀନାଂ ଶ୍ରିୟମନୁଭବସି ପ୍ରତ୍ୟହଂ ସତ୍ୟସନ୍ଧୋ ।
ଧନ୍ୟସ୍ତ୍ରିନ୍ଦ୍ରା ମଣୀନାଂ ତତିମିବ ସୁତରାଂ ତ୍ୱାଂ ପ୍ରପଦ୍ୟାସ୍ମି ଭୂଷ୍ମ
ସ୍ତିତ୍ରଂ ସନ୍ଧ୍ୟାନ୍ତମାନ୍ତ୍ରା ବୃଧମୁଖି ମମ ଯଦ୍ ଯାମି ନେତ୍ରାନ୍ତଥିହ୍ନଂ ।

ଅମନ୍ଦ ଲଳଚେତ ଧରତ୍ରୀପୁତ୍ର ଚରମ ସଖାରଚିରାବନ୍ଧଗ୍ରହିଳରଜ ପ୍ରଜ୍ୱଳନବାଦ୍ୟବଜରତପ୍ରାଙ୍କୁରଂ ତବା ବୃନ୍ଦ୍ୟେବ ବକ୍ଷ୍ୟାତ୍ର ପ୍ରଦ୍ବସ୍ତଂ ଯୁଷମାତ୍ରତସ୍ୟା ଲଳତା ।

—ଃ ଲଳତା ଃ—

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

ସଇବାଡ଼ନୀଶ ହେ ? ଛାଡ଼ ଏ ଖାଡ଼ୁଷ ଦେ । ପଦ ।

ଲଭିଛି ଆବିଲ ଦଶେ । ଛପିବାରେ ଅଛୁ ବ ସେ । ୧ ।

ଢେଲଗୁଡ ଭିନ୍ନ ବଳ । ଝାଡ଼ରେ ଗଳାଣି ଗର୍ଜ ॥ ୨ ॥
ଢୁହି ଯାଇ ବିଟିଚଳା । ଛଟପଟ ହେବ କିନା ॥ ୩ ॥
ଢିଣା ସୁଧା ପଶ୍ଚ ଦଷେ । ଢୁଇଁ ଦେଲେ ବିଷଟି ସେ ॥ ୪ ॥
ଢିଠା କାହା କଷ୍ଟାଘର । ଢୁଷି ଦେଲାଣି ବଘର ॥ ୫ ॥
ଢନ୍ଦ ମନ ଭ୍ରମ ଗୁଣେ । ଢ ହୁଇ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଭଣେ ॥ ୬ ॥

ଅଙ୍ଗାନାଖେନପ୍ରାଂ ବିହାପ୍ୟ ଭୁଜଭାମାଲିଙ୍ଗ୍ୟ ଦ୍ୱିତ୍ର ମନ-
ସ୍ତାଷଲ୍ୟାଦବିରମେତ୍ୟାରଭ୍ୟ ଭଦ୍ରେ ନୀରାଞ୍ଚଲୋଦଞ୍ଚଲଂ ।
ନୋ ଚେଦାଧ୍ୱବଶାଦବିଶାଳଦଦଶାମେତ୍ୟେ ଭୃଶଂ ସୁନ୍ଦରଂ
କାନ୍ତା ସଷ୍ଟପ୍ୟ ପଞ୍ଚସାଯୁକବୟୁସ୍ତେ ଯାନ୍ୟତାମେଷ୍ୟତ ।
ମୋହନକାନ୍ତପଟଲୋଇ ମୁଲୁଣ୍ଠମଣେନାନ୍ତଃ ସନ୍ତାପ ମନ୍ତ୍ରେଣ ॥
ଫଳମିଷ୍ଟ ପ୍ରଭବତ୍ୱେ ତବ କ୍ଲେଶବଲ୍ଲଣଲତା ଲତାପ୍ରାଃ ॥

ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ।

ରାଗ ପୁନ୍ନାଗ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

କାଣେକୁ ଏଡ଼େ ମାତ୍ରିକ ଗୋ ଲଳିତେ, ଯାହାଇଛା ତୋର ଘାଦଙ୍କର ।
ନୁଆନର ବଳ ସେହି ତନୁ ବେଲ କରେ ବିଭାବଶନାହାକର ।ପଦ ।
କଣଟକଟେ ବ୍ରଜଶିଶୁ ଥିଲେ ନଜପୁରୁଁ ଆସୁଥିଲେ ଖେଳାଇ ସଂଗ
କମ୍ରାସ୍ତଡମଣି ଗୋପାଳଙ୍କୁ ଜଣି ବାଟ ପୁରେ ହେଲ ମୋ ନଜର । ୧ ।
ଜାଣ କୁସୁବିନ୍ଦ ବାତାଯୁନବୃନ୍ଦ ଅଳାଇ ମୁ ଚାଲୁଥିଲି ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ।
ଜ ଏମ ହେବାର ଜମ୍ବୁକଦମ୍ବାରଣିଷ୍ଟ ରଙ୍ଗ ହେ କ ପ୍ରକାର । ୨ ।
ଜୀବନଦ ନାଲିଜଳଜପୂଗର ବଧୂବିମ୍ବେ ହୋଇ ବିଳାସ ବିଲୋଲ ।
ଡ଼ାଢକଲା ଗଣ ଜୀଚନ୍ଦ୍ରର ଶରନ୍ନଭର ବଞ୍ଚିଗ ଶରଢାବ । ୩ ।
କଟୁରଙ୍କୁ ଗୋଲ ଦେଲାପଭ ଗିଳଦେହରେ ମୋହର ପୀଡ଼ାଗଲା ବନ
ଆବନାଶା ଟଳ ଯାଉଅଛି କଳପାରୁ ନାହିଁ ମୁ ମୋ ହୃଦନ୍ତର ॥
ଢନଢନ ହାଷ୍ଟ ସେ କିରୀଡ଼ ଶିଖି ବାହୁ ନେତ୍ରପାତେ ଯାଉନାହିଁ ପୁର
ଜୀଦେବ ଦୟଚନ୍ଦନ ମୋହର ନାମ ଢନ୍ଦୁଅଛି ଝଷକନ୍ତର । ୪ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ବ୍ରଜାଙ୍ଗନାଦୟିତା ଦୃଷ୍ଟି ନାପଦେଶଃ
ସଂସ୍ପୃଶ୍ୟତେ ମମ ହୃଦା କଥାପ୍ୟାନି ସତ୍ୟଂ ।
ଦଷ୍ଟ୍ରେ କମସ୍ତ୍ୟଣି ଦର୍ଶୀଧଳତା ବିଳାସଂ ।
ତଦ୍ଭାଷଣାଦଗତ ଉଦ୍ଧୃଷ ଉଲ୍ଲାସ ।

ସଦ୍ୱଚନଲଲିତେ ବାମଲଚଲଦଲ ନୋପଲସାନା ରୂଢ଼ତେଜବସ୍ତ ଶେଳାନୋଲଲେ ତନେନ ସତ୍ୱା ପିଷ୍ଟପ୍ରୋଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳେଷ୍ଟା ବାଟେନ ତାଷ୍ଟ ନୟୀ ପଣାଉଣୀପଷ୍ଟାଳିକା ତଦଧଃ ସମାପସୃନୋପ୍ରକଣ୍ଠେସତୃପ୍ତ- ତାଂବର୍ଲେଷ୍କ ତତ୍ପ୍ରଭୃତ୍ୟେବାଦୃଗ୍ ଦସ୍ତ୍ରେନ ସ୍ତ୍ରୀପୃତ ଲଣ୍ଡ ତେବଲଂ ଜାନାମୀ ॥

ଲଲିତା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ିପରଜ । ଆଡତାଳି ।
ଝଗଡ଼ ମାତ୍ର ନେଲ ତେ ଶ୍ୟାମ ।
ଝିମିଠ ହେବାକୁ ଝଟସ୍ରେ ଯାମ । ପଦ ।
ଝାଞ୍ଜିଲା ନବତମାଲ ଦ୍ରମା । ଝିଙ୍କି ଥାଣି ଅଙ୍ଗେ କଲାଣି ଜମା । ୧ ।
ଝୁଡ଼ିବ ବଳ କୋମଳ ଛାଡରୁ । ଝଶଧ୍ୱଜ ଝାହି ପିଡ଼ା ତାଡରୁ । ୨ ।
ଝିମିଝିମି ଲୁଠି ପୃଷ୍ଠେ ଉସାର । ଝୁରିବାର ଏକା ହୋଇବ ସାର । ୩ ।
ଝଲି ପଷାଳି ଝଟକେ ନାହିଁ ବ । ଝୋଲାମାଉଲା ଭୂମ୍ବକୁ ବାଡ଼ୁଡ । ୪ ।
ଝଲକ ଚଳ କୃଷ୍ଣ ଅଙ୍କାରେଣେ । ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଦହା ବାଦବା ଦଣେ । ୫ ।

ଝଙ୍କା ପଙ୍କଣଷଙ୍କରଦ୍ଧଗୁରୁ୍ବଗମୀତ୍ୟ ବାମ୍ଂ ଯୁଧା
ଦର୍ଭ୍ୟାଃ କ୍ୱାପ ସୁଧାମ୍ପ୍ରୁତ୍ର ବସୂଧାଲୋକେ ପିବନ୍ତ୍ୟାଭୁବଃ ।
ବ୍ୟର୍ଥଂ ପ୍ରାର୍ଥନୟା କଦର୍ଥୟସି ମାଂ ଗତ୍ୱା ହୁତ୍ୱାଶାଂ ବଥ
ସ ବଂ ମଦ୍ବଶମେତ୍ୟ ବନ୍ତ ବିଯୁକ୍ତସ୍ତ୍ୱାଂ ସ୍ୱଧବା ବ୍ୟଧବା ।

ତେଷବଲଭାଟନ୍ତୁବଳଯୁବାଗରୁତଃ ବଣ୍ଠୀଉବକ୍ଷବ ସ୍ଵକୀୟ ଶ୍ଲେଷତା ଶାସ୍ତ୍ରାଦୃଶାର୍ଭର୍ତ୍ସନୀଚକ୍ରୁର୍ଭୂମତକ୍ୟ ।

କୃଷ୍ଣ

ରାଗ ମୋହନା । ଆଦତାଳ ।

ନ ଭଙ୍ଗ ରେ ତୃଷ୍ଣା କି ଭାରତ ବୃଥ ସାଦ୍ଧା । ପଦ ।

ଚୋରାଇଲେ ତୁ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ, ନିର୍ଦ୍ଦୟୀ ଅତନୁ ବାଣ, ନିଃଶେଷ କଲାଟି ଲଜ୍ଜନାଦ୍ଧା । ୧ । ନୀପକୁଞ୍ଜ ନୃପକଣ୍ଠେ, ନ୍ୟସ୍ତ କରିଅ ମୋ କଣ୍ଠେ ନାଗବନ୍ଧ, କଳୁପନ ବାଦ୍ଧା । ୨ । ନ ଷ୍ଟପୃ ଏଥେନ ଚିତ୍ତେ, ନ ଜୀଇବି କଦାଚିତେ, ନ ବଢ଼ାଇଲେ ତୁ ସୁଖସ୍ୱାଦ୍ଧା । ୩ । ନେତ୍ରାନ୍ତ ବିଳାସ, ତାକୁ କଦାନ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ, ନଲେଖି ଜଡ଼ାକୁ ଥରେ ଆଦ୍ଧା । ୪ ନାଥ ଅଷ୍ଟବର୍ଗର ଯେ, ନଥି କ୍ଷେସ ତୋ ପଦେ ଭଜେ, କିଦବେ କି କଲେଣ ଚାଦ୍ଧା । ୫ ।

ଦୃଷ୍ଟାଂ ଭବ୍ୟା ଭବ୍ୟାଂ ତରୁଣ ତରଣଂ ତେ ମୃଦୁଗିରଂ
କଳସ୍ୟେ କନ୍ଦର୍ପାମ୍ବୁ ନିଧିତରଣାପ୍ୟେକ୍ଷ୍ୟତରଚଃ ।
ସ୍ମିତା ଯାସା ନାସା ନୀଳଲବବିଳାସାପ୍ୟ ନନୁତାଂ
ଭୁଷାସଙ୍ଗଂ ଭଙ୍ଗଂ ନୟନ ବହିରଙ୍ଗଂ ନ ଭ୍ରୂରୁମାଂ

କୋଟିଭଂ ସଖି ସାଧାରଣେତରୁ ସୁଖସ୍ୱର୍ଗସୌଧୋର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମ୍ଭାରଲୀଳୋ
ଦ୍ୟତ ଧାର୍ତ୍ତପକସ୍ୟ ମମାଗ୍ରାନ୍ତରେ ଶ୍ରେଣୀ ହରଣଂ ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ ବସନ୍ତ ଏକତାଳ ।

ଶୋଭା ଜ ଶ୍ରବଣରତ ବାସବ କୋଦଣ୍ଡରୁ ଚଣ୍ଡ ଧନୁ ।
ଶାଣି ବିକ୍ଷେ ଷମ୍ୟ ସଦୃଶ୍ୟ କଳମ୍ବ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏକା ଅତନୁ । ୧ ।
ଚେତୋଚୌକ ମୋତେ କରି ନାନାମତେ ତୁମ୍ଭ କାମନା ପୁରବ ।
ଶାଣଲଜ୍ଜା ଗୁରୁଜନ ଗଞ୍ଜଣାରୁ ମୋ ପ୍ରାଣସଖି ରଖିବ । ୨ ।
ଯୋଥିବା ତର ବରଜୁ ଗୋଚର ଯେତେ ସମାଚାର ଗୋପେ ।
ଦିଦେଲେ କଂସଆଗେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ନନ୍ଦବନ୍ଧ ହେବେ ଚୋପେ
ସେବ ଏ ସୁନ୍ଦର ମୁଖଟି ଧର ଘର ରୁଦ୍ରା ପରମାଦ ।

ଷ୍ଟିକାଏ ହେଲେଂଯେ ହୃଦୟ ସନ୍ଦେହେ ନୋହିଲ ତ୍ରାସ ବିଳାସ ।୨।
ଷ୍ଟାଭଛି ସୁଧାଂଶୁ କଳାକୁ ଆକାଶୁଁ କରିବାକୁ ପ୍ରାଣିଗଣ ।
ଷ୍ଟୀବାପ୍ସିତ ଅଷ୍ଟମୂର୍ତ୍ତି କହଇ ହେ ଶ୍ୟାମ ଏକି ଆଚରଣ । ୫ ।

ଯାବନ୍ତ୍ୟୋ ବିଲସନ୍ତି ଯୌବତମବକ୍ଷୋନ୍ନତାଃ କିଶୋରାଃ ପୁରେ
ପକ୍ଷ୍ମନ୍ତେଷୁ ସମୁଲ୍ଲସତ୍କଲଧୌତପଙ୍କ୍ତିଃ ପ୍ରକ୍ଷେପ୍ତୁକାମାନ୍ କୌସୁମାନ ।
ବାହାବାହୁବି ପୂର୍ବକଂ ଭଂଜନ୍ତି କିଂ ହୃଦୟେଂବ ଭୁଜାଗ୍ରେ
ହା ହା ଶମ୍ କନ୍ଦର୍ପମବ ଭରାଲୟାନ୍ କଳମ୍ବାନ୍ ହୃଃ ।
କେନ ବାତ୍ର କିଶୋରେଣ ବଲ୍ଲଭଜନଗର୍ଯ୍ୟାମନ୍ଦକୁଟିମବିନସ୍ତକାନ୍ତ୍ୟ
ସ୍ୱର୍କୁଚି ମସୃଣିତଃ ଲୁଣ୍ଠନା କଣ୍ଠ ନାବଲୋକ୍ୟସ୍ତେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ଦେଶାକ୍ଷ ଆଡ଼ତାଳ ।

ଠିକ ଠବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲ ଚନ୍ଦ୍ରାନନା ଟୋ ଚିତ୍ତରେ । ପଦ ।

ଠକରୀଷ୍ଣ ନ ଆଚର,   ମୋ ବେଦନାକୁ ବାନ୍ଧ,
ଅକପଟ ଜାଣବଧି ତୋତେ ଉଚିତ ରେ । ୧ ।
ତୋ କର ଛଣ୍ଡାଇ ଦେନା,   ପ୍ରିୟସଖି ମୋ ବେଦନା,
ନ ଲଗଇ ତୋତେ କହି ହେଲେ କିଞ୍ଚିତରେ । ୨ ।
ତାଣ୍ଡ ଦେଲେ ନେତ୍ରାଞ୍ଚଳେ   ବିଜନ ସ୍ଥଳେ ସେ ବଳେ
ବିରଞ୍ଚିବ ଯଣରୂଚି ପର ସୁ ଚିତ୍ତ ରେ । ୩ ।
ଠଣା ଠୁଙ୍କ ଭାପ ତ୍ରାସ   ମୁଣ୍ଡେ ମନାମଥ ପାଶ,
ବନ୍ଧନ କର ଲୁ ସେନା ମୋତେ ମୋ ଚିତ୍ତରେ । ୪ ।
ଠହୁବାଇ ଅବହର   କଲେ ଲୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୋର
ସ୍ମୃଜ ରାଜୀବ ନେତ୍ରାକୁ କର ଉଚିତରେ । ୫ ।
ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ   ପଦାମ୍ବୁଜ ଧ୍ୟାନରଙ୍କ
ନୃପ ଜଗଦେବ ଢରେ ଭକ୍ତେ ଢଚିତରେ । ୬ ।

ଏଣୀଦୃଶା ପ୍ରିୟସଖୀ ପ୍ରିୟବାଦନୀ ତେ
ଚ୍ୟାପଲ୍ଲବେନ ମୃଦୁ ଯୀଡ ବଦାର ଦେଡ ।
ବସାସନଃ ସ୍ପୃହୁଦସ୍ମୃଲ୍ମପାସ୍ୟ ଭୁଭ୍ୟଂ
ଯଦ୍ବୋଚଡେ କୁରୁ ସୁରୂପବଡିତୀ ବସ୍ୟେ ।

ଦୁର୍ଗତଜନବର୍ଗୋପକାରଜନନ୍ୟପୂଣ୍ୟ ଯଶୋଽପବର୍ଗ ନିର୍ଗତାଲଷଙ୍କ ସଗାତ୍ ଦସ୍ମାନ୍ ଦୋହୃଦସ୍ମାଲବଃ ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ି ପରଜ । ଆଡତାଳୀ ।

ଉର ନାହିଁ କ ଚେ ପରଜବୃଣୀ ହରଣ୍ ।

ଡୋ଼ଣ ଲାଗି ଘେର ପଡ଼ିବା ହେବଟି ଦେବପର ଆଚରଣ । ପଦ
ଭୋଲା ପ୍ରଡମାକୁ ପରାସ୍ୟେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯଶୋଦା ଅଛନ୍ତି ପାଳ ।
ଉବ୍ରବଟି ଧନ ହେଳଙ୍କି ମୋହନ ଲୋଚନୁ ଯେ କୂଳପାଳୀ । ୧ ।
ଉଡ଼ାଦେବା ଦନେ ଅଡ଼ଙ୍ଗେ ହୃଷ୍ଟନେ ଦେଖିଲୁଁ ଘର୍ଷଣ ଦଶା ।
ଡ଼ାକି ମଧମାଧୁ ତାଙ୍କି ଆଣିମାକୁ ଏଠାକୁ କାହା ଭରସା । ୨ ।
ଡ଼ବଡ଼ବ ନାର ନିଃସରବ ଗୃଭ ପ୍ରହରେ ନୟନ ଯୁଗଁ ।
ଡ଼ାଡ଼ଙ୍ଗ ହେବ ମୃଦୁ ଅବୟବ ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗଟି ସ୍ମୋଗଁ । ୩ ।
ଡ଼ାକିଡ ଲାଗ ମୋହନ ବଂଶୀରବେ ବିରହ ଦୁଖେ ଏ ବମୋ ।
ଉଣି ହେବୁ ସିନା ଆମ୍ଭେ ଜଳ ବିନା ନ ଜୀବା ତା ଆମ୍ଭ କାଳେ । ୪
ଡ଼ାଳମ ମଞ୍ଜୀ ମଞ୍ଜୁଳ ଦଶନା ସେ କେଳୁ ଥାଇ ତୁମ୍ଭ ଭୁଲେ ।
ଡେଙ୍ଗିଥାଏ ବନସାଜ ତୁମ୍ଭ ମନ ଶ୍ରୀହରିଚନ୍ଦନ ବୋଲେ । ୫ ।

———०———

ଡଂସଃ ପୃଂହାଚ ନଷାଂ ସାନାବଡସଃ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ବାଷ୍ୟପୀଂ
ଦୃଷ୍ଟଥେ ଯନ୍ଦନାଃ ସୂଚନା କ୍ବଥଂ ଯାସ୍ୟସ୍ୟଧୀନତାଂ ।

ଅବର୍ଣ୍ଣାନ୍ତବୋଦ୍ଧୀର୍ଣ୍ଣ କଲ୍ଲୋଳିମାଲା ନୋଲଟସ୍ତ୍ରାଙ୍ଗସି କିଂ ପୂନସ୍ତରୁଣି ଚରଣୈଙ୍ଗମ୍ବୀକରଣିପୂମିରୂପଦସ୍ୟ ମାମପି ବୁଲବୁଲଦର୍ବୀଘିଷ୍ଣାଂ ବିଧାପୂ ମହ୍ୟପୂ ଦୂଂ ଭାନୁରସାତଦ୍ବସେ ।

କୃଷ୍ଣ

ରାଗ ଦେଶାକ୍ଷ । ତାଳ ଝୁମ୍ପା ।

ଢାଳିତ ଢାଳିଲୁ ନାହିଁ କୃପାସୁଧା ଝରକ ରେ । ଲେଖା ବାଜୁଥାଇ ବକ୍ଷେ ଲଳିତାର ହୃଦାମ୍ବୁଜେ, କରୁଣା ଅଛି ବୋଲି ଯେ ନେଲୁ କେ ତା ହରି କି ରେ ।୧। ଘୋଡାଇ ଦେଲେ ହୃଷିତ ଚକୋର ଚଞ୍ଚୁରେ ଶୀଘ୍ର, ଘନ ଚନ୍ଦ୍ରକାକୁ ଝିଣ୍ଟି ଯାଏ କିଛି ସରି କି ରେ ।୨। ଘୁଳାଇଲୁ ପରି ଢ଼ଳ ତଳେ ପଡ଼ିଯିବା ଭଳି, ଦେଖିଲଣି ଯେ କୁନ୍ଦକଳୀଦଶନା ଏ ସରି କି ରେ ।୩। ଛୋଟକୁଟିଛ ସିନା ହାଟି ମୋ ହାତ ଯାଉଛି ତୁଟି, ପିଇ ଦଅନ୍ତୁ ବି ଗୋଟିଏ ଘେ କିଶୋରିକ ରେ ।୪। ତ୍ରିଜାତନାବିରୁ ଗୋପ ନଗରୀର ବନ୍ଦେ ଭୂପ, ବାଳୁକେଶ ଦେବ ନୀପକୁଞ୍ଜପୁଞ୍ଜ ସରି କି ରେ ।୫।

ବାପ୍ୟଂ ବାପ୍ୟଂ ମୟୋଚ୍ଚୈଃ କଥିତମକପଟଂ ଗୃହ୍ୟମାଣର୍ଣ୍ଣ୍ୟଭୂସ୍ୟୁ
ପାପ୍ୟଂ ପାପ୍ୟଂ ନ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱାମସ୍ୟ ତନୁମନୁରକ୍ତବନାରଣ୍ୟଭିନ୍ନାଂ ।
ନାନୁକ୍ରୋଶେନ ଯାନୁତ୍ତଦମଦନ୍ଦ ମମ ପ୍ରାଣନିର୍ଯ୍ୟାଣନୋତ୍ୟା-
ଦିଷ୍ଟା ତୁଷ୍ଟା ବିଧାତ୍ରୀ ଯଦି ସୁମୁଖି ମେ ଦେହଶସ୍ୟଂ କନ୍ଧାୟଂ

ମୀନାଙ୍କାଙ୍କ ପଦ ଦୁନାମ୍ନଃ କଥାମାତ୍ରବିଷୟେ କାର୍ତ୍ତସ୍ୱର ଗୌର-କିଂଭରକାରୁଣ୍ୟକାଙ୍କି ହୃଦନ୍ତବୃତ୍ତତ୍ତ୍ୱମୁକ୍ତନିପୃତ ଇତ ବ୍ରୂବନ୍ତ କିଶୋର ମନୌସ୍ପର୍ଶିତୋତ୍ତରଂ ଲଲିତା ।

ଲଳିତା

ରାଗ ସୋମ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଅତଶୀ କୁସୁମ ସମ ଶ୍ୟାମ ହେ ମୁଁ କହୁଛି । ପଦ ।

ଆଳି ଆମ୍ଭର ନବୀନ ଅଙ୍ଗନାକୁ ସେ ଯେ ବଡ଼ ଅବଶ୍ୟ ତା ଛାମୁରେ ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି ।୧। ଆଭିକର କଲେ ମୃଷ ଅଷଣ୍ଡ ସ୍ପୃଷ୍ଟ, ମୟୂଖ ଆବରି ସରିବ ମୋର ଜୀଉରେ ହେଁ ମରୁଛି ।୨। ଅଧ ଅଧରରେ ସ୍ମିତ ହସି ହେଲେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ଏଡୁଟି ବୋଲି କୁହା

ଚଳୁଥିଲା । ଅଦୃଷ୍ଟବଶତଁ ଯୋଗ ଅଙ୍ଗୀକାରକଲେ ସବୁ ଅଭାବେ ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହେବ ଏ ବଲ୍ଲଭପଲ୍ଲୀଟି । ୪ । ଛତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନୃପବର ଉପବନ ଗୋପପୁର ଆଶ୍ରମ ଶୋଭିତ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରି ଦଶନ୍ତି । ୫ । ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗନାଥ ଭୂପେ ଆଜ୍ଞା ଧାରନ୍ତି କି ଶୋଭା ସେ ଅଖିଳ ଜନନୀ ନାସା ମୃଗମଦ କଳନ୍ତି । ୬ ।

ଯାମ ପ୍ରତିପନ୍ନକୂଳ ସ୍ମିତଂ ପ୍ରିୟାପ୍ତା —
ସ୍ନେହତଃ ସରୋରୁହସହୋଦରଲୋଚନାୟାଃ ।
ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରସନ୍ନମପି ଚେଦଭବତ୍ କୃତାର୍ଥା
ନୋଚେଦ୍ଭୟାସ୍ୟ ହି ବିଷଣ ମେତଦେବ ।

ନନ୍ଦନନ୍ଦନ କଦାଚିଲ୍ଲାଘବଶ୍ୟ ପ୍ରେୟସୀ ତନ୍ମନୁଷ୍ୟସ୍ତ୍ରୀଷୁ ସୁଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନକନକଲତାନନ୍ଦସନ୍ଦୋହାନୁଭବମନୋଦରସ୍ୱା ଭାବମନ୍ତ ନିବେଦ୍ୟ ନିସ୍ତାମ୍ୟ ସମୀପଂ ଶ୍ରୀମ୍ବଧାତ୍ରୀ ପ୍ରବିଶ୍ୟ ତାଂ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ କାନଡ଼ାଗଉଡ଼ା । ତାଳ ଝିପୁ ।

ତୋ ପେନ୍ନ ତମାଳ ଶ୍ୟାମ ମୋ ମରଜ କସିଲୁ ରେ । ପଦ ।

ତଥାପିତ ହେଲେ ତଳେ ତୋ ସ୍ନେହ ନ ରସିଲା ରେ

ତଳେ ବସନ ପ୍ରସାର ତୃଣ ଦଶନରେ ଧରି କହୁଛି ଯେ ଅନୁସର ସଜ୍ଜିତ ନ ଦଖିଲୁ ରେ । ୧ । ତହିଁ କି ବେଶ ଭାବ ଟେକିଲୁ ମୋ ଗ୍ରନ୍ଥୁ ଶ୍ରବ-ତଟକୁ ଯଥେଷ୍ଟେ ଅବଧାନ ବିନା ହସିଲୁ ରେ । ୨ । ତପନଜା ତଟକୁ ଭୁ ତରୁଣୀଠା କେହିଁ କଭୁ ହଲର ଥାପିଲୁ ଦେଖୁ ବନ୍ଧ କୋଳୁ ପୋଛିଲା ଟିକି । ୩ । ତୀର ତୋର ସୁଲୋଚନା ଧାରଣମ ବିବେଚନା ଲବ ହୋଇ କାହିଁ ତହିଁ ତୋ ଉତ୍ପତ ରସିଲା ରେ । ୪ । ଉଲ-ସ୍ଥାଇ ପୂର୍ବଲେଖା ତରଳାଇ ସୁଖଆଶା କୋଟିକି ବୁଝିଲା ଭୂଷା ଭମିର ବଳାଇଲା ରେ । ୫ । ଭୁଟ୍ଟା ସ୍ନେହ ଜନମନ ତୋ ସଙ୍ଗକୁ କି ଭାଜନ ମନ୍ଦ ହରିଚନ୍ଦନ ଜଗଦେବ କହିଲା ରେ । ୬ ।

ତ୍ୱଯ୍ୟାଂ ଗୃହଭୂଜଦଣ୍ଡପ୍ରେମଲ ଚଯ୍ୟୋବିଶିଚ୍ୟ ନଚ୍ୟଂସ୍ଥିତାଂ
ପାଯ୍ୟାନ୍ମାମଧ୍କାପି ତନ୍ନ ଭବଣ୍ଡ ଭଲାଂଧ୍ଵାନ୍ଧାଦବାଚ୍ ।
ଆଯ୍ୟାସଃ ସଖି କେବଲଂ ଫଲମଭୂଦ୍ବାଽପ୍ୟସାଧାରଣୀ ।
ତେତସ୍ୟାବିଭୂଦ୍ବଭୂବ ନ ପୁନସ୍ତ୍ୱ ଲାଲସୋଲାସନ ।
ଦକ୍ଷ୍ୟା କଦାଚିଦୂଭଯ୍ୟାଭର୍ଷ୍ମସିଦ୍ଧୌ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟାମପି ବନ୍ଧ୍ୟାତ୍ୱମୁପୃସ୍ଥତେ କଲ୍ୟାଣବଲ୍ଲ୍ୟାଃ ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ସଙ୍ଗ ତୋଡ଼ିକଙ୍ଗଲା । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଥାପି ରେ କହ ତଥାପି, ରେ ପ୍ରିୟସଖି ।
ଥିବ କି ଗଲ୍ଲବ ପ୍ରାଣ । ପଦ ।

ଥିଲ୍ଲପର ସ୍ନେହ ଲାଗିଲା କି କହ ଅଛଟି ତୋତେ ମୋ ଗଣ । ୧
ଥରେ ହେଲେ ବ୍ରଜ ଦେବି ମୋତେ ନକି ବାଃଇବ ପଞ୍ଚବାଣ । ୨ ।
ଥୋକାଏ ମୋ ପ୍ରୀତି ବିଧିଙ୍କି ସମ୍ମତ ନ କଲେ କି ପରତ୍ରାଣ । ୩
ଥବାଇ ଭୁ କହୁଁ କହୁଁ ଧୃତ ରକ୍ଷୁ ବାହିଁ ରେ ମୋର ଜାଣ । ୪ ।
ଥୋଇ ହୃଦେ ଛଳ ନ କର ବିକଳ କହେ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗତ୍ରାଣ । ୫ ।

ସ୍ମିତପୂରଗମ୍ଭୃଖଃ ଶିଖଣ୍ଡମୌଳିର୍ବଦ କିମୁତ୍କୃତବାନ୍ନଦଙ୍ଗସଙ୍ଗଂ । ।
କଥୟ ଯଦ ସଖି ତୃଣାଯ୍ୟ ମେନେ ବପୂରଥ କି ବିସ୍କାମିଧାରଯ୍ୟାମି
ସଦତର ଦମ୍ପସଦ୍ଭସମୁଜ୍ଜ୍ମିତଦନ୍ତରେଣ ବିଲମ୍ବନମବଲମ୍ବ୍ୟ ବ୍ରଜ
ସଦଣ୍ଡମଂଜୀବାମୀ ବା କତ୍ଭଦନାନ୍ୟଥବା ତାପିଷ୍ଟସ୍ୱାର୍ଥିଶାଖାଯ୍ୟା ମୂଦ୍ଧନ ମର୍ଗି କରଷ୍ୟାମି ।

ଲଲତା ।

ଟଗ ଭିଟିଆସ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଦୁଃଖିଧନ । ଦୁଃଖମପୃ ନ କର ସରସ ମନ ।
ଦମ୍ଭ ଦେଖିବାକୁ ସିନା କଲ ଛନ । ପଦ ।

ହୁବୁ ମୁ ଜବାବ ଜାଣତଷ । ଦରତ୍ର ନଧ ଲଭଲା ପର ।
ଦ୍ୱିଗୁଣ ଆଦରେ ପ୍ରମୋଦନଦରେ ମଜି ଯେନ ଗଲେ କହ ଧର ।

ଦଧ୍ୟାଜଗଜରବ କରି ଚିତ୍ତ । ଦନ୍ତବାସେ ରକ୍ଷି ଦରସ୍ମିତ ।
ଦଶବାର ଅନାମୟ ମୋତେ ଯେନାଯେନ କଣ୍ଠ ପଶୁଗଲେ ମିତ । ୨ ।
ଦେଖିଲି ଯାହା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଦୁଃଖ । ଦଳିତ ହୋଇଗଲା ମୋ ସୁଖ
ଦ୍ୱୀତୀୟାର ଶଶିରେଖା ପ୍ରାୟ ହଣି ଶଲେଣି ସେ ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳ ହାତ । ୩
ଦୁର୍ବଳ ଯାଳସ ଦେଖି ଚାଲି । ଦୃଢ଼ୁହରେ କିଛୁ ପଚାରିଲି ।
ଦୀର୍ଘ ତମ ନାସାନଳ ତେଜକନ୍ତେ ଥାହା ମରଇତ ବଢ଼ାଇଲି । ୪ ।
ଦୁର୍ବାର ତୋ ନେତ୍ରାଞ୍ଚଳ-ଶର । ଦେବାରୁ ଦୁଃଖ ଦୁଃସହତର ।
ଦବାଲା ହେବାର ଦେହ ମଜ୍ଜାସାର ଜାଣି ଯାହେଲା ମାନସମୋର । ୫
ଦେବ ଦଇବ ତୋ ଅଭିମତ । ଦୂରକର ଦ୍ୱାରକୁ ମିତ ।
ଦବସ୍ଥା ଏ କଷ୍ଟ ଯାକ ହେବ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗନାଥର ଏ ବିରଚିତ । ୬ ।

ଶଟାଶସିଦ୍ଧ ଧାନାନ ଭୂଦଭବୈର୍ଯ୍ୟକାଙ୍କ୍ଷାପଯ୍ୟା
ନହ୍ଲୃପଃପାଣ୍ଡବ ତବ ପୁରଃ ପ୍ରଣିତଂ ବଚଃ ।
ଅମଳ୍ଳମଧ୍ୟମନ୍ଧରଂ କିଂରବାଲରୂନଂ ବିନା
ନ ବିନ୍ଦତି ମୁଦ ହୃଦନ୍ତରଗତା ମିଳନ୍ତୋ ଯୁବା ।

ପ୍ରୀତିଂ ମାକନ୍ଦମଞ୍ଜରୀଂ ବନପ୍ରିୟ ଇବ ସଂରକ୍ଷଣୀ' ଯୁବଲୋକମ୍ ଇବ ଚନ୍ଦ୍ରିକାଂ ଚକୋର ଇବ ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରମୁଦିରମଣ୍ଡଳ ଚାତକ ଇବ ଚିନ୍ତାମଣିଂକଣ୍ଠ ଇବ ଶ୍ୟାମଳବରଣଂ ବଲ୍ଲଭମହୀମହେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନାନନ୍ଦନ ସ୍ମରନ୍ ଯଶୋଦାଃ ହିଦଘ ତ୍ୱଂ କଟଂ ରୋଦନେନ ଖେଦୟିଷ୍ୟସି ଖେଦସି ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ଚୋଖିକଙ୍ଗାଳ । ଆଠତାଳୀ

ଧୀରେ ରେ ଚ ଧନ ଭୁଲ ଦେଲୁ ଥାଇ ।
ଧଇଲେ ଚ ସତେ କର ଯୁବରାଜ । ପଦ ।
ଧରମବନ୍ତୁ କି ମୋର ଧୂପି ଦେଇ ନିଜ ହୃଦ
କୋଳକୁ ଆଣିଲୁ କଳା ଦ୍ୱିଜରାଜ । ୧ ।

ଧରାରେ ଯେତେ ପୁରୁଷେ   ଧୃଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁ ସେ
ଧନରୁ ଯେ ବଳେ ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟାଜ । ୨ ।
ଧୃତବ୍ରତ ସେ ଭଙ୍ଗିତେ   ଧର୍ଷିଲୁ କେଉଁ ସତେ
ଧମକାଇଲା କି ତୋତେ କିଛି ଲାଜ । ୩ ।
ଧନ୍ଦ ହୋଇ ବନସ୍ଥାନ   ଧୂସର ହୋଇବା ମନ
ଧୋଇ ଚିନ୍ତା କଲଙ୍କ ସମାଜ ମାଜ ।୪
ଧରଣୀନ୍ଦ୍ର ଜଗଦେବ   ଧାଟନ କଲଣ୍ଠି ବଲଭ
ଧରାଧୂଳି କରେ ମସ୍ତକରେ ଆଜ । ୫ ।

ଭୂତବଦ୍ୟ ସଖି କିଂ ନ ବୃତଣ୍ଡି ଯନ୍ମନ୍ତ୍ରବେଣସୀମ୍ନି ବାଙ୍କଣ୍ଡି
ବୀଜରାଜବଦ ଶର୍ମଲତାପୁଃ ସନ୍ତି ତେନ୍ଦୁ ମୁଖି ବାଚନୃକୂଲା
ଘର୍ମୋର୍ମି ତପ୍ରାଙ୍କୁର କ୍ଷେଣ୍ୟଃ ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରନୃଷ୍ଟାବଦ ରାଜନ୍ୟକୌମୁଦେବ
ତସମୂହବକନତ ଶ୍ରିୟୋ ଗୃହଲେଖାପ୍ୟା ଧାପଣି ଖେବଯତଚିତ୍ତବୃନ୍ଦେ
ବ୍ର୍ଦ୍ଧାନଧାରବେ ସଖି ଯାଙ୍ଗ୍ରତଂ ମମ ଭ୍ରମସି ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ କାମୋଦୀ । ଏକତାଳୀ ।

ନବନୀଳ ସିନ୍ଧୁ ରେ ? ନଯେନେଣଦ୍ୱାସିନ୍ଧୁ । ପଦ ।

ନଶିନଦ ନଯ୍ନନ ନଜାଣଗି ନବୀନବ୍ରସିମୀଦଳ ଶେଯେ ଯାଇଜଳ । ନପବନପବନ ନାର୍ଯ୍ୟ ମଣିଖା ଧନଞ୍ଜୟ ଝାସରୁ କରେ କଣ୍ଠୁ କେଳ । ୧ । ନଷ୍ଟ ରଗୁଣ ତୂଳଣରୁ ପଡ଼ଛୁ ବଳ ନଷ୍ଟପ୍ରୃ ତନବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ଲେଖି ନାଗନ୍ଧ୍ୱଂମୋ ହନ ମାନ୍ତ ମାଣକ ମନ କପଟସଂପୁଟରେ ଅଛୁ ରଖି ।୨ ନାହୁ ବୋଲବା ବାଣୀ ନପଟ ନାହୁଁ ଶୁଣି ନଳନା ସ୍ଥିରେ ହୋଇବସ ହେବ । ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ପ୍ରେମବଶେ ନୋହିବ ଭ୍ରମ ନତମ୍ଭି ମାଙ୍କି ଯେବେ ଗଢ ଥିବ । ୩ । ନବ ବରଷ ଉଣା କାନ୍ତିଂତଅଛୁ ଯଣା ନଖାଗ୍ରେଛଛି ଉଲ୍ଲ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ । ନବୀନଉଜବୋଷନର ତୋ କୁଚ ବସ ଅର୍ଣ୍ଣବ

କଣ୍ଠୀରବମଧ୍ୟା ଯେନ । ୪ । କରନ୍ୟାସରେ ରସ ପ୍ରସଙ୍ଗେଣ ପୀୟୂଷ ଧାର ଧାରାରବାଣ୍ଡ ଘଉ ଲଗେ । ନିମିଷକରେ ଜ୍ୱାଳା ଜନ୍ମାଇ ଜଣି ହଲା ହଳକୁ ଯେ ସଞ୍ଚାଳନମହାନାଗେ । ୫ । ନନ୍ଦାର ଜବେତନ ହୋଇରୁ ରେ ନୂତନ ମନ୍ଦାର ବିମ୍ବାକୁରୁ ବନ୍ଧାଧର । ନକ୍ଷାଖ ମଣିକରକଳ୍ପାତରୁ ତୋର ହୋଇଯିବ କଳ୍ପାନ୍ତ କାଳ ଗତ । ୬ । ନିବେଦନ କରୁଛୁ କରକଞ୍ଜ ଧରୁଛୁ ହେଲେ ହେଉ ବାରୁଡି ନିଦ୍ରାହାରେ । ନୟନ ଅ ହରଚନ୍ଦନ ବନ୍ଧେ ଗୋଟି ନ ରସ ନୀଳବାହୁ ମୁଦ୍ରାହାରେ । ୭ ।

ମଦ୍‌ବାକ୍ୟାପନ ମନ୍ତ୍ରେଣ ମହତା ସୁ ହ୍ୱାନଯୁକ୍ତେଶବ
କର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣମପଶ୍ୟାମୀ ଏବ ତଟୋଦ୍ଧଗୀସ୍ତଦଙ୍ଗୀକୃତେଃ ।
ସତ୍ୟଂ ଭାବହତଂ ତଥାପି ସୁଦୃଶା ଗତ୍ୟନ୍ତରଂ ଚେଦଭୂତ
ପ୍ରେମା ତନ୍ତ୍ର ବିଚ ଶିଖଣ୍ଡ ମୁକୁଟେ ଧ୍ୟେୟୋ ନ ହେୟଃ ପରଂ
କୃଷ୍ଣଂ କୃଷ୍ଣବର୍ତ୍ମାନମେବ ଶଲଭରାଶି ତ୍ୟ ହ୍ୱାଦୃଶା ନବନବାନନ୍ଦା
ଚେତୋବୃତ୍ତି ଶର୍ମୈକବର୍ତ୍ମନି ନୂଭବେତ୍ ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ଭୈରବ । ଆଡ଼ତାଳ ।

ପ୍ରିୟସଖି । ପରମାନନ୍ଦ ବଢ଼ାଉଛ ଗୋ ।
ଯାରୁ ରସେ କେତେ ଛନ୍ଦେ ମୋହ ଗୋ । ପଦ ।

ପରମ ପଦରେ ନେଇ ଜାଣୁ ତୁ ବସାଇ । ପୁଣ ତହୁଁ ଆଣୁ ତଳା ତଳକୁ ଖସାଇ । ପାଟେ ମନୁ ନାନା କଦନ ଲସାଇ । ପାଞ୍ଚ ଅଙ୍ଗୁ କରଧାଇ ଗୋ । ୧ । ପରବଚନ ଚିପୁଛି ପିଇବା ପିୟୂଷ । ପଞ୍ଚଶର ସମୟେ ସେ ହେବ କେବେ ବଶ । ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା ଶଙ୍କାରେ ଜନ୍ମିଲେ କଲୁଷ । ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ବଶ ଗୋ । ୨ । ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରେ ଜଣ ନ ଖାଏ ସନ୍ଦେହ । ପଥର ନୁହଇ ପର ପୁରୁଷରେ ସ୍ନେହ । ପରବେଶ ହେବ ଯେବେ ପ୍ରାଣଧୁଲେ ଦେହ । ପ୍ରାଣୀ ମ କହିବ କହ ଗୋ । ୩ । ପେଖାଇ ହୁହିଁକି ଥରେ ଦୁହିଁଙ୍କ ଅଧର । ପଛେ କହ ଆଚରଣ ପୂଜନ ।

ବଧିର । ପୀତପଟ୍ଟ ନଷ୍ଟ ନା ମୋ ଅଙ୍ଗରେ ନ ଧର । ପାଳିଏ ମାଝ ଛନ୍ଦର ଗୋ । ୪ । ପୂର୍ବନ୍ଦରମଣି ଶ୍ୟାମେ ଅଛି ମୋର ଆଶ । ପରାପର ବାଦ ମୂର୍ଚ୍ଛେ ଥାଉ ବରଷ । ପୃଥ୍ୱୀଚକ୍ରବାଳ ପର ବୃତ୍ତି ବାଳୁକେଶ । ପ୍ରସରାଇଲେ ଏ ଭେଷ ଗୋ । ୫ । ।

ମାମତ୍ରା ଲିଙ୍ଗନବ୍ୟଙ୍ଗବ୍ୟବର୍ତ୍ତିର୍ଯ୍ୟଙ୍ଗପର୍ଣ୍ଣଲିକା—
ସବାଷ୍ଟା ପ୍ରୌଢ଼ଧାମ୍ନି ବ୍ୟିପ୍ରସି ଶଂ ତସ୍ମାଦଧୋଽଧଃ ପୁନଃ ।
ଆର୍ତ୍ତସ୍ୟାପି ପିପାସ୍ୟାମୃତଙ୍କୁଷ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତାଂ ନବେଦ୍ୟ କ୍ଷ୍ଣଦୌ
ଭୂୟଃ ଶମ୍ଭବଦମ୍ଭେଲଟିକା କିଂ ଭବତ ଲାଘବେ ।

ନଟେନ୍ଦ୍ରୋଃପଞ୍ଚତ ଚନ୍ଦ୍ରାରୁ ନ୍ଦୁଦକୁଞ୍ଜମୁଖାଗ୍ରଦଳତ ହୃଦୟସ୍ୟ ପିପାସାର୍ତ୍ତସ୍ୟ ବଦନାନ୍ତେ ସୁଧାସୁଧାରାଂ ବିନ୍ୟସ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ରରେଣୈବ ପୁନସ୍ତ ଛିଦ୍ୟ କୋବାନନୀଷଦ୍ଧ ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ ଚୋଖି ପଞ୍ଚକ । ଏକତାଳି ।

ପାଟିପଡ଼ିବାର ନାକୁଞ୍ଜ ସଂଗ୍ରହ ଶ୍ରମୁ ମୋ ଚରଣ ତଳ । ପଲ୍ଲବ ଶୋର ଆଙ୍ଗୁଳିକୁ ଦେବାର ଏଦ୍ଧି ଏତା ଏଥୁଁ ଫଳ ରେ । କିଶୋରି । ଫିଟିଲା ଯେ ସନ୍ଦେହ । ଫୁଲ୍ଲ ଗଲୁ ଫୁଲ୍ଲଲୋମ ଭସିକା ଜାଣିପସ୍ତ ସଂସ୍ନେହ ରେ । ୧ ।

ପରାଇ ନାନା ବିନୟ କହିଁ ଦନ୍ତେ ତୃଣ ଧରିବାର ଗଲା । ପଷ୍ଟା କପାଳରେ କ୍ଷିତି ହୃଦୟା ବୋଲାଇବା ଲେଖାଥିଲା ରେ । କିଶୋରି । ପସାଧନ ଭୂତ ମୋର । ଫିରଥାଦ ବାହିଁ କହବ ତୋ ନାମେ ନନ୍ଦା କଲେ ପଛେ ଦାଷ ରେ । ୨ ।

ପଡ଼ୁଥାର ପଦ ହରଜ ରେ ଭଯ ଲକ୍ଷ ସେ ନୀଳମଣିକ । ପଙ୍କଜଭୁଲେ ଲୁଞ୍ଜଦ୍ୱାରେ ରଙ୍ଗାଥ ତକୁ କଲ୍ଲୀଧାରଣୀ ତ ରେ । କିଶୋରୀ । ପଦମାର୍ଗ ମନେ ମନେ । ପେରୁ ଦେଥିଲୁ ସେ ଆବର ମୁ ଯେବେ ଯିବି ସେ ଦଶକୁ ଦନେ ରେ । ୩ ।

ଯକତ ହୋଇ ଦୂର ରେ ଥିଲେ ହେଲେ ଭଜୁଥିବାଇ ତସତ । ଯେଉଁନ୍ତୁ ତେଭା ବସ୍ତ୍ର ସ୍ୱର୍ଣ ଦେଇ ଅଷ୍ଟଶତ୍ରୁ ଏ ଥାମ୍ବ ବାଞ୍ଛିତ ରେ । ଯଶୋଦ ପୂର୍ଣ୍ଣା ହୋଇ ଭୁ ରସ । ଯେଉଁଥାସି ମାତ୍ର ଥାମ୍ବ ଆଗେ ନେତ୍ରକୁଞ୍ଜ ଜର ନ ବରଷ ରେ । ୪ ।

ଯୋହ୍ଲା ଦେଉଛୁ ସ୍ନାଅଙ୍ଗେ ସିଞ୍ଚିଲେ କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ବାସ । ଯୁକ୍ତି ଦେଖିଲେ ହୃଦ୍ପିବାସର ପଡଅଛନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରବଳ୍କର ରେ । ଯଶୋଦ । ପୂର୍ବା ଭ ନୋହୁ ଜଗତେ । ଯଉଥା ନୃତ୍ୟ ରୁ ବୋଲେ ଜଗଦେବ ହର ଚନ୍ଦନ ଏ ଗୀତ ରେ । ୫ ।

ଥାକୃଷ୍ଣଂ ଭବନାଦ୍ବନାଦପି ତବ ପ୍ରୋତ୍ତୁଙ୍ଗ ସୌଧୋଦରଂ
ଯାତାସ୍ୱ ତପଦାନ୍ତ ପାଞ୍ଚ ଫଳଂ ଲକ୍ଷଂ ନସ୍ୟୈତଃପରଂ ॥
ଅନନ୍ୟଚେଷ୍ଟିତ ପୂନ୍ୟମୀଶ୍ୱର ସ୍ୱୀୟନୈୟାନ୍ୟଦ୍ଧି ତୈଳ ତତ
ସୌଭାଗ୍ୟ- ହତତଂ ମୃଦାନ୍ତ ଭବତଂ ନାସ୍ଥାମୀ ମାସ୍ୟାହନୀ ।

ହା ହା ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ା ନନ୍ଦନଚରଣେ ମାମ ପ୍ରତ୍ୟପୃମେତ୍ୟବ୍ଧିଶିଷ୍ଟାଂ ନ ଜରାବୃତ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟହଂ ପ୍ରତ୍ୟହପ୍ରଣଦନ୍ୟମାନ ମନୋରଥ ମଞ୍ଜୁଳଫଳ ଲଭସି ।

ରାଧା ସମ୍ବାଦଂ ।

ରାଗ ସାବେରୀ । ଅଠତାଳ ।

ହେତଘଣା ରେ । ହନା ତୋ ପ୍ରୀତି କେ ଯତ ଅଛୁ ଜଗତ ରେ । ପଦ

ବୋଲ ଦେଲି ଯିନା ଗେଲେ ହସି । ବିଶ୍ୱେ ତୋ ସମେ ନାହି ବିଶ୍ୱାସୀ । ବାଞ୍ଛବାକୁ ମୋହନ ଭୁ ପାଶି । ବିଶେଷରେ ମୋ ହୃଦନ୍ତର ତୋତେ ଜଣା ଲେ । ୧ ।

ବିକେ କିଣେ ଯେ ଯାହାକୁ ସ୍ନେହେ । ବଡ଼ ତା ଠାରୁ ଜୀବନ ନୁହେ ବଳ ଓ ହାଠାରେ ଯିନା ଭହେ । ବନ୍ଧୁରଙ୍ଗେ ରହ ହୃଲୁଛନ୍ତି ଅଗଣାରେ । ୨ ।

ବିଶ୍ୱମ୍ଭରାରଜ ଖେଳା ତାକୁ । ବିହ୍ୱପ୍ରାଣ ଦଶ ପଦ୍ମପାକୁ । ବିଶ୍ୱବନ୍ଧୁ ନପର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର । ବ୍ରଜେ ଦେଉଛି ଏହି ଉଣ୍ଡେନ ଲୋଚଣା ଭେ । ୩ ।

ବୋଲେ ବନ୍ଧୁ ଦୁର୍ଗର ମଦବା । ବଳି ନିକଟକୁ ଗୁଳ ଯିବା । ବଶ ଗୀତ ପୀୟୂଷ ପିଇବା । ବଭାବନ୍ଧା ନ ପକ୍ଷ୍ୟ ଅସିଗା ଅଙ୍ଗଣା ରେ । ୪

କୌତୁକାଲ୍ପିତମୀଷଦଦଥ୍ୟଂ ଦେକୌତୁକା କୃଦ ଦଧାତି ବସ୍ତୃସ୍ୟା
ପିଣ୍ଡରେପ ମମ ଯଥା ଭ୍ରମଦେବସ୍ୟା ପିଣ୍ଡପେଷଣତଦ୍ଧନ୍ନ ବଦାମି ॥

ଧର୍ମିଷ୍ଠାଂ ପ୍ରାଣାଧିକାଂ ଭ୍ରାଂ ବିନାଶ ଦେଗର୍ଯାଂ ମହୁକ୍ତିଦେନିଷ୍ଟ ର୍ଯା ନଦନ ପର୍ଯ୍ୟା ଲୋଚନ ଭୁର୍ଯ ଧୂର୍ଯ୍ୟା ଭା ବିନ୍ଧାଡିର କନ୍ୟାସ୍ତ୍ରୀଭି ଧୈର୍ଯ୍ୟମବଲମ୍ବ୍ୟ ହବୃତ୍ତନକୂଚରଣ ଚଦବସ୍ତୁ ତ୍ୟାଚନ୍ଦ୍ରାବାଂ ଗମ । ତନ୍ତୁ ନୈଲପ୍ସ ଯୌବତଜୀବନାନ୍ତ ଯାତନାଯତାନ କଣ୍ଠାଣ୍ଡଲୀଳପ୍ୟାପି ତଥ୍ୟାଖଣ୍ଡଶିଖଣ୍ଡମଣ୍ଡିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠରସ୍ୟ ଭ୍ରମଣ ରମଣୀପ୍ରାପ୍ତ ଭୂବ ସ୍ୱସମାନବ ଲୋକପ୍ରିୟ୍ୟାବ ଇତ ବିଭ୍ରମିସ୍ତନକଦମ୍ବକିଜପୁଷ୍ପ ମାଭମ୍ବଚରଣ ଦଣ୍ଡନରମ୍ୟଂ ନୀଃସ୍ଥତ୍ୟ କଦମ୍ବ କୁଞ୍ଜ କାନନାନ୍ତର୍ବିଶରୁଃ ।

ଲଳିତ । ।

ରାଗ କେଦାର ଗୌଡ଼ା । ତାଳ ତ୍ରିପଟ୍ଟା ।

ରଙ୍ଗୀ ମୃଦୀଁ; ଲୁରୁନ୍ନଳଭୂଙ୍ଗୀ ଭ୍ରମରା ଭାବ ସଙ୍ଗୀ । ପଦ ।

ଭାଗ୍ୟ ଏ ନନ ଅଷ୍ଟି ନଜନରଙ୍ଗି ସଖି ଜାଣ ରେ । ଭଙ୍ଗି ଭୁ ନ ଯା ନ୍ମଥ ବାଣରେ । ଭୁଜ ପାଶକୁ ଛନ୍ଦ ମୋ ଗଳେ । ଭିଡ଼ ପାଦ କଞ୍ଜ ଖଞ୍ଜ ଧରଣୀ ତଳେ । ଭୂମଣ୍ଡଳା ରେ । ପଡ଼ । ଭଲ ମାନୁଛ ଦେଶ ସୁଧାମଧୁର ମୁଖ ଅଳକତଳେ ଅଖଣ୍ଡିତ ଲୋଚନା ଭେଷ ଭଳବେ ଦୃଷ୍ଟିରସ ସଖି ରେ । କି ବଶେ ଚଳା ଚଳଶ୍ରୁ ଚନ୍ଦ୍ରିକାଚୂଳ । ୧ ।

ଭସ୍ମିତ ନବରବି କୁଣ୍ଡଳ ଯୁଗ ଛବି ଗଣ୍ଡ ରେ । ଭିହୁର ଏହିଟି ବଂଚେବକ ମୁଣ୍ଡରେ । ଭବ୍ୟଦାପୂର୍ବ ମାଣିକ୍ୟବନ୍ଧ । ଭ୍ରମ ଜାଳ ବନ୍ଧୁଅଛି ମଧୁରାଧର । ଭୂମଣ୍ଡଳା ରେ । ପଡ଼ । ଭୂଷ ଭୂଷା ବିପକ୍ଷ ପ୍ରଶ୍ୱେଷତରୁ

ତାସ ଏ କିଶୋର ବୟାସ କେବଳ ଏହା ଲସ ବନତା ଚଳ ବସ ସଖି ରେ । କହ କିଶୁର ଚନ୍ଦ୍ରେ ଯୁବତି ଧୃତ କେତେ । ୨ ।

ଦର୍ଶି ତ୍ରିପୁରେ ହସ୍ତି ହେବାର କେତେ ଶୋଭା ପ୍ରକାଶେ । ଭରତ ଚି ହାର ସେ ବସ ଆକାଶେ । ଭର୍ମ ସନାଧି ଭଙ୍ଗ କଳବ । ଭଲେ ଏହା ଭରବମଲ ବସୀତବ । ଦୂପଣ୍ତ୍ରକା ଘେ । ପଡ଼ । ଭୂଷ ଉବର୍ତ୍ତି ସଭବ୍ରତ ନପୁଂସ ନୃଢ ଶ୍ରଅଗ ଶେଭା ଅଢ ଋଢ ନାସୂକହୂ୍ୟଢ ମଦହ୍ନି ରଦଗଢ ସଖି ରେ । ଶୋଭା ନଧ୍ୱ ଭୋ ଗାତ୍ର ନ ରୂମ୍ ଶ୍ୟାମ ନେତ୍ର ॥

ଘୃପିଲେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗ ଷିଢ ପେଃହ୍ୱର୍ଗ ମଘବା । ଏ ଶୃଙ୍ଗାର ରସ ବଲସେ ନେଘବା । ଭୂଷ୍ୟପଣରେ ହେଲେ ଏହାର । ଭୂଜ ବୃନ୍ଦଗେନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣେ ହାର । ଦୁମଣ୍ତ୍ରା ଭେ । ପଡ଼ । ଭକ୍ଷଥାନ୍ତ୍ର ରଜନ ଦବସେ ପିବଦାନ୍ନ ଖଟି ଏ କୃପା ଘେନ ସ୍ୱାର୍ଥ କରନ୍ତା ଜନହେତ ଜଭ ଜଯୋନ୍ନ ସଖି ରେ । କଉବେ ଅନୁଗ୍ରହ ଏ ମୋହନ ବିଗ୍ରହ । ୪ ।

କୃଳାଗ୍ରୀର୍ଯୈର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତୁକରଣଧୂର୍ଯ୍ୟସ୍ତ୍ରିଭଲବୋ —
ଦଧନ୍ଧୀପାଭ୍ୟସେ ଭୂବନନସୂନାଃ ଷେଚନକଚଂ ।
ହନ୍ତଃ ସୋଽୟୁଂ କାଲାମ୍ବୁଦନଭଲମାଲାଗମରୁଚଃ ।
କୃତସ୍ତ୍ରୈର୍ଯ୍ୟନ୍ୟାସଂ ଗତନମଷୟୁା ସଂପିବ ଦୃଶା ।

ତଢ ବନ୍ଧାପ୍ୟ ଗ୍ରଧାଙ୍ଗ ସୌରବଲ୍ଲଭାରଭ୍ୟାନଙ୍ଗ ମଙ୍ଗଲ ସଙ୍ଗିତ ମଧୁ ବଉନଳରବିକା ମିପ୍ରବିଲାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନକୁଞ୍ଜ ପୁଞ୍ଜ ମାମ୍ବାବଂ ହରେର୍ନୈରବ ଚୋଚଳକୃତ୍ୟ କୃସୂମକତଯୁା ବଡଯୁ ସମୁଦ୍ୟାଭ ନସ୍ୱୈବ ତତୋ ଲଭ କାନ୍ତ୍ରଂ ପ୍ରଢ ଷ୍ଟକଭୟୁାଂ ଲଳଡାୟୁାଂ ।

ରାଗ ମରୁଆ । ତାଲ ଝମ୍ପୁଠା ।

ମଧୁରେ । ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହୋଇ ଗନ୍ଧବାହ ପ୍ରସରନ୍ତ । ଉଦମ୍ନ ନକୁଞ୍ଜମାନେ ମନ୍ଦର ସେବେ ଭମର ଲେବେ ଖେଳିଲେ ଉଷି ମାରେ । ନଳନ ଭତା ଦମ୍ ବନ୍ଧା ବଦନେ ମଶି ମାରେ । ମଣ୍ଡି ହେଲ୍ଲ ସେ ବନ ସ୍ଥଳ ମହା

ଉଜଳ ମହେନ୍ଦ୍ର ନୀଳ ମୟୂଖଶିଖାମୟ ମଞ୍ଜୁଳ ବିଶ୍ୱର ସୁଷମାରେ । ଦେ । ମିଶିଲା ଶୃଙ୍ଗାରନାୟକ ବାରିରୁହ ବଦନ ଲକ୍ଷିଲା ବୀର ମିଳନ । ଶ୍ୟାମ ଗଉର ଦୁଇ ମୂର୍ତ୍ତି । ମଧୁପ ଯୁବା ଲଭିଲ ଅବା ନବ ସରସୀ ରୁହ । ମାନସ ଅଙ୍ଗ ଭେଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗି ଉଚିନ୍ତ ସ୍ନେହ । ମନ୍ଦଳ ଗନ୍ଧ ସେହ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ମୂର୍ଚ୍ଛାବଇର ସଙ୍ଗୀତ ଯାକ ମଲ୍ଲାଇ ଦେଲା ଦୁହିଙ୍କ ମନ ମଦ ମୋଦ ପ୍ରବାହ ॥ ୧ । ମଦଦ୍ୱିରଦ ମଥିତ ହ୍ରଦ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ମହେ ପୂଳ ଉନ୍ମାଦ ଫୁଲ୍ଲ ପଲ୍ଲବ ପଦ୍ମ ଗ୍ରାଥଙ୍ଗ ବାତ । ମୃଗ ଲାଞ୍ଛନ ଶତେ ପର୍ଣ୍ଣ ଧାବନ୍ତି ପରକାଶ । ମଧୁମାଦକ ଗୁଣ ସୂଚକ କୋକିଳ କଳ ଘୋଷମଣି ମଣ୍ଡିତ ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜିର ଭୂଷା ସିଞ୍ଜିତ ରସନା ହାର ଚିତ୍କାର ଧରିଛନ୍ତି ଶ୍ରବଣେ କଲା ବିବେକ ମୋଷ । ୨ । ମଧୁ ମଧୁର ବଧୂ ଅଧର କିଶୋର ବର ଦଶନାମ୍ବର ବିମ୍ବ ଚୁମ୍ବନ ଚୁମ୍ବିତ ସ୍ୱନ ହେଲା । ମୃଦୁମନ୍ଦଅଧ୍ୱନ ଜନକ କଲ୍ପିତି ଯେହ୍ନେ ଖେଳା । ମହେନ୍ଦ୍ର ମଣି ବଳୟ ଶ୍ରେଣୀ ଚହଟି ହୋଇ କୋଳି । ମନୋଜ୍ଞ ଶୃଙ୍ଗ ପୀୟୂଷମୟ ମିଶ୍ରିତ ହେଉଁ ସେହୁ ସମୟ ମାର ମଦନ୍ତ ଗନ୍ଧ ତ ନାହିଁ ହେଲା ସଂଶୟ ଲୋଳା । ୩ ।

ମଳାର ବନ ସେ ବନରସା ରଙ୍କେଇତଳ ॥ ସୁନାବନ ଶା ରଖିଲେ ସର୍ବ ଗନ୍ଧର୍ବମାନେ ଗାନେ । ନାଚ ତାଣ୍ଡବ ରଚିଲେ ଦେବଦାସୀଏ ସାବଧାନେ । ମର୍ଦ୍ଦଳ ଘୋଷ ହେଲା ତ୍ରିଦଶ ମଣ୍ଡଳେ ସବୁ ସ୍ଥାନେ । ମୁକୁତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ତ୍ରିଲୋକ ମାନସୁଁ ମ୍ଳାନ କଲେ । ପାଠକ ଶ୍ରୀଜଗଦେବ ସେ ସହୋଦର ବାଞ୍ଛିଇ ଧ୍ୟାନେ ଗାନେ । ୪ ।

ପ୍ରାପଶ୍ଚି କାନ୍ତିତମସାନ୍ତ ଦିରଣ୍ୟଯାଭରୁ
ପ୍ରାୟଃ ସମାକୁଲବିବେକଦୃଶାଂ ଜନାନାଂ
ଶୃଙ୍ଗୀକରପ୍ରଖରପୀତ ମୟୂଖ ଲେଖା
ଜାଲୋପଲାଂ ଶ୍ରମୟନ୍ତ୍ୟବନାୟ ତେଜଃ ॥

ଶିଶୁନଭୂକ୍ତିଖିନ୍ନାଂ ମଲାମିବ ଖାଦଣାଙ୍କୀଲାଂ ମଣିମିବ ଭମସାଗ୍ରସ୍ତା କିଯିଭା' ଚନ୍ଦ୍ରକାମିବଗଳେନ୍ଦ୍ର ଦଳଚଡାଙ୍କିତାଂ ସରୋଜକାମିବ ମୃଗେନ୍ଦ୍ର ଗୃହଚାନ୍ଦୃନ୍ତା ମୃଗୀମିବା ନଗଂସଞ୍ଚାର ମଙ୍ଗଳ ମହୋତ୍ସବାଭଣସ୍ପୃଷ୍ଟାଂ ଭୁଦ୍ବସ୍ତ ମଙ୍କମରେପ୍ୟ କୃଷ୍ଣଃ ।

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଯୋଷାବର ରେ ? ଯଥାର୍ଥରେ ଜାଣ ମୁ ତୋହର ରେ ।
ଯାମଳ ଭୂଧର ନବ ପୟୋଧର ମରଦନଆ ଶୃକର ରେ । ପଦ ।
ଯାବକ ତୋ ପାଦକଞ୍ଜର ସୁଦଢ ଗଜଗଭ ମୋ ଶେଖର ରେ ।
ଯଭଲ୍ ସମାଧି ଖଣ୍ଡନା ଭୁ ନଖ ମୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବର ରେ ।
ଜନକ ବ ଭୂଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁହିଁ ମୋ ମହାଶୁଭ ଦଶାର ରେ ।
ଯନ୍ତେ ସମ୍ପଦବା ଚିନ୍ତାମଣି ଅବା ମୋ କରେ ଦେଲୁ ସୁଯାର ରେ ।
ଯୁବତି କଦମ୍ବ ଦ୍ବଜା ଅବଲମ୍ବ ହୋଇଲି ଯେବେ ନକର ରେ ।
ଯୁବକ ସନ୍ନିଦ୍ଧ ହୋଇ ଅଛ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେତୁ ଏବେ ପଞ୍ଚଶରରେ । ୩ ।
ଯମୁନା ବାହାଳୀ ତଟରୁ ହ୍ବଦନ ଅବଧି ବନାଇବାର ରେ ।
ଯଶ ରସି ନନ୍ଦା ପଟଳରୁ ବୃନ୍ଦା କରାଇଥାଉ ନବାଭ ରେ । ୪ ।
ଯଶୋଦା କୁମର ଶୀରେ ରାଧା ଶିର ନୁଆଁଇଲେ ଲଜ୍ଜା ଭରରେ ।
ଯୁଗଳ ବିଗ୍ରହ କଲ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗ ପ୍ରଭଦର ରେ । ୫ ।

ଅଦ୍ୟପ୍ରଭୃତ୍ୟକଳମେନ୍ଦ୍ର ସହୋଦରାସ୍ୟେ
ଦାସ୍ୟେ ତବାସ୍ମ୍ୟହମହନିଁ ଶମେବଯୁକ୍ତଃ ।
ଆଗୋଲଭା ନ ଗଣପୂର୍ବ୍ୟକୃଶଂ ଯଥାଲେ —
ର୍ବାନ୍ଲ ମମ ହୃନପି ବସ୍ତୁତତଂ ଯମସ୍ବ ।

ଇତଂ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗଂ ଚୂମ୍ଭୋଚପୂଚର୍ଯ୍ୟୋ ଚରଚଚ୍ନ୍ରାରଚମକ୍ର ରଜରଣେ ସରଚ୍ଲନ୍ଗ୍ରନ୍ଦ୍ରୋପଚିମା ଚୋପଦଚି ତେନୃହୁଭର୍ବତୋଭିଶ୍ଚେଲାଞ୍ଚଲ ବ୍ୟଜନ ବୀଜନୈଷ୍ଣାସନା ବସାନାଯ୍ୟାଂ ଯଣଦାଯ୍ୟାଂ ମଞ୍ଜୁଲବେଲ ମଞ୍ଜୁଲନଲସ୍ପୃହାରନାଲ୍ୟସ୍ପୃ କ୍ବଚିଦ୍ ବୃନ୍ଦଦେବୀ ।

ରାଗ କେଦାର । ଆଡ଼ତାଳି ।

ରସାଳସା ରେ । ରସି ପୁଣି ଏକ ଲୋକ ହସା ରେ । ପଦ ।

ରକ୍ତିମା ଚନ୍ଦ୍ରିକା ରନ୍ଧ୍ର ଆଶା ରେ । ରାଜବେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲମଦନେ ହାସାରେ ୧
ରଚନା ଅସମର ପ୍ରଶଂସାରେ । ରମଣୀ କେ ନ ରସନ୍ତି ସଂସାରେ । ୨ ।
ରସିକେ ରସନ୍ତି ବିନା ନଶାରେ । ରଜନୀ ଯେସରେ ଏକ ଦଶାରେ । ୩
ରହୁ ନାହିଁ ଯଶ ଆଡ଼ ଭୂଷାରେ । ରସା ରୂହରୁ ଲତାଙ୍କୁ ଅଶାରେ । ୪
ରମଣୀପ୍ରୁ ହେମନ୍ତ ଶୂନ୍ୟସାରେ । ରଖିଲୁ କେଡ଼େ ଜକଡ଼ମସାରେ । ୫
ରାଜା ଅଷ୍ଟମୁଦ୍ଗର ଏ ଭାଷାରେ । ରସେ ଏବେ ବାଳେ ହେଉ ତୃଷାରେ । ୬

ଆନାଦୃତ୍ୟାଲପନାଂ ପ୍ରିୟବଚନ ମାତ୍ରାମ୍ କଠିନଂ
ହଠାତ୍ପ୍ରେମ୍ଣଃ ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ଗଲନବଡ଼ାରୁଦ୍ଧାସି ସଖି ରେ ।
ଇଦାନୀମପ୍ୟାସ୍ମା ବଳମବନତୁଷାଦ୍ରିଂ ସ୍ପୃଶମେ
ଯଥାଭୂୟାଦ୍ ଯତ୍ନାନ୍ କୁରୁ କୃଷ ସପତ୍ନ୍ୟାସ୍ୟହସିତାଂ ।

ଇତସ୍ତଦାକର୍ଣ୍ଣ୍ୟାକର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣ ଚୂର୍ଣ୍ଣିତଚୂର୍ଣ୍ଣକ୍ରୀଡ଼ା ଲୋଚନାନ୍ନାଦୋ-ତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସାବର୍ଣ୍ଣ୍ୟପର୍ଣ୍ଣଦାନାଶୀର୍ଣ୍ଣକନ୍ଧରେ ସ୍ନିଗ୍ଧା ସା ପ୍ରକାର୍ଣ୍ଣମାଲ୍ୟ ମୁ-ଦ୍ଧୃତ୍ୟାପ୍ୟ ସହାସହସଂ ଯଶୋଧରେଣ ଇଂପ୍ରଭା ।

ରାଗ ଅବକାଶ । କିପୁଟା ପଦପଠ, ଆଡ଼ତାଳି ।

ଲୀଳାନିଧି ହେ । ଲଘେଜ ମୁଁ ଗଳନ୍ତି ସଢ଼ି । ଲମ୍ବାଉଛ କାହିଁ ଶ୍ୟାମ ହେ
ଦେଖ ମୋ ଲଢ଼ିଶାଢ଼ି । ପଦ ।

ଲଭ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରାଣନାଥ କଉ । ଲୋକହିସାରେ ଯେବେ ଯିବାଧର
ଲଭିବ ଯେବେ ପାଇନନ୍ଦା ଦାନ୍ତ । ଲାଗିଲି ଆପଣଙ୍କୁ କେଉଁ ଆନ୍ତ । ୧ ।
ଲଘ ଲଘ ଘ୍ରାଣ ଅଟ୍ଟଛି ମୋର । ଲଲାମ ଆଦି ଭୂଷା ସଜ କର
ଲଭିଥିବ ଭ୍ରୂମଧ୍ୟ ତିଳକ । ଲେଖିଦଅ ବେଗେ ନ ଦେଖୁ ଲୋକ । ୨
ଲୋଭୀ ଶ୍ରୀଭୁଜବଶା ଶିଥିଳାଅ । ଲତା ଗନ୍ଧରେ ଗନ୍ଧନେ ପଲାଅ ।
ଲୁଚିଛୁ ଲାମାମୁକୁଟ ଶିଖଣ୍ଡେ । ଲାଜକଥା ଲୋକେ ଦେଖିଲେ ଦଣ୍ଡେ । ୩

ଲଗାଇଛନ୍ତି ସେହି ଉଦରେ । ଲୁଟିବ ସିନା କାଲି ମାଡ଼ରେ
ଲଘୁ ଆଜି ହେଲ ଥିବା କୃପାସିନ୍ଧୁ । ଲକ୍ଷ ଅଛି କେତେ ଦେବେ ଦେବ ବନ୍ଧୁ,
ଲଳିତା ଲୁଚୁଛନ୍ତି ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଛୁ । ଲୟେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଦେଖିଛୁ ବାଛୁ
ଲଘୁ କରିବ ସେ ଦେଖିଲା ଯେବେଣ । ଲେଖାଧିପ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗର ଭଣେ । ୫ ।

ଲମ୍ବମାନ ଦାମାଙ୍କିତଂ ପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରାଚୀ କଣ୍ଠୋଲ୍ଲଣ୍ଠୌ ।
ବାଳା ଭ୍ରୂଦପୁ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟୋ ମୁଖ ମଲ୍ଲିକ କଞ୍ଚଳଂ ।
ଅମନ୍ଦାନନ୍ଦପୀୟୂଷଲବସ୍ୟନ୍ଦସନ୍ଦୋହବୃନ୍ଦଲଶ୍ୟନ୍ଦନ ପଦଦକ୍ଷତନନଦୈ
ନିଃଶାତଭରମଦକ୍ଷାସ୍ଥାବର ବନେଚରଚରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ନଭିର୍ଯନ୍ମୂଜାବଃ ପୂରବୀଜ
ଗ୍ରବନ୍ଦବୃନ୍ଦବୃନ୍ଦମକରନ୍ଦପାନତ୍ପ୍ତମୁଦିତାଲିପାଳୀପ୍ରଣୀତଝଙ୍କାରୈର୍ନିର୍ଦ୍ଧ
ମର୍ଦ୍ଦିତ ଗୋପୁରାବଲମ୍ବନ୍ଦିନକୁର ମୁଖବପାଠବୈର୍ବାହିନୀବଗାହାଗତ
ଗୋପିଜନଚରଣାଭରଣରଣତ୍କାରଣୈଃପରଣଦ୍ୟାମ ଧ୍ୱନିତ ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ରିମାର
ବାତମନ୍ଦୈଃ ସବୃତେତ୍ପ୍ୟମୂରଚଳେ ଶନୈର୍ନିକୁଞ୍ଜର ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତାୟାଂ
କାନ୍ତାୟାଂ ତାଂ ସ୍ତୁତ ସଖ୍ୟଃ ।

ରାଗ ସାବେରୀ । ଆଠତାଳ

ବାଟକବେଶମଞ୍ଜୁଳା ରେ ବାଳା । କିବା ଧନ୍ୟ ତୁ ବଣିଲା
ବିଭ୍ରମର ଅବେ ଏକାକ ହୋଇ ତୁ କଟୁଅଛୁ ଫୁଲ ତୋଳା ।
ବିଳାସ କୁସଲା ରେ । ବନ୍ଲୀକଳପୃ ବନ୍ଧାର ମୋଲା । ୧ ।
ବାଳକାଳୁଁ ଦାସୀ ପରି ରେ ବାଳା ବଞ୍ଚିଥିଲୁ ଅନୁସର ।
ବିଲକ୍ଷଣ ବନବିହାର ଶିଖିବ ବେଳେ ତୁ ହେଲୁ ଯାଉଣାର ।
ବିତୃଷ୍ଣ ତୋର ରେ । ବିଣ୍ଡ କାହିଁକି ପ୍ରତି ଆଦର । ୨ ।
ବଲ୍ଲୀ ଅନାଇ ଦୂରରୁ ରେ ବାଳା । ବାସରେ ଭୟ କରୁ ।
ବନେ ଆଜ ତୁନି ଆସିଲୁଣି ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତ ଆସୁ ଘରୁ ।
ବିଜନେ ସଙ୍ଗରୁ ରେ । ବଡ଼ ବିସମ ଏ ଜାନ ଡ଼ରୁ । ୩ ।
ବିଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ଚିତ୍ରମାଳ୍ୟ ରେ ବାଳା । ବୃନ୍ତଗଣ ଦସୁଛି ।

ବିମ୍ବାଧରରୁ ନବ ପଲ୍ଲବମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଦେଲ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠ ।
ବିଶ୍ଳଥ ହୋଇଛି ରେ । ବାସ ପିନ୍ଧିଥ ଉପରିକାଛ । । ୪ ।
ବନସ୍ଥ ସୁଳସ୍ଥବନ୍ଧ ରେ ବାଳା । ବିମୋହନ କଳାବତୀ ।
କରୁଣାସ୍ୱଦେବଦ୍ୱିପଦକୁ ଛଣି ଯଶେ ମଣ୍ଡିଲ, କ ଯ ଛ ।
ବଲ୍ଲଭ ନୂତନରେ । ବନ୍ଦେ ଅଷ୍ଟାଦୁର୍କ ଧସ୍ତପତ୍ର । ୫ ।

— —ः୦ः— —

ଯା ତୁଙ୍ଗ ଶିଖରଶାଙ୍ଗଣଲତେ ସନ୍ଦେଥା ନାଳୀକନାଲଗଣନସପ୍ୟଗାଢଂ ଅନୀଲରତ୍ନାର୍ଗଳଯୁଗ୍ମରୁଦ୍ଧା ର୍ଗେ ବଭୂମାସୀଃ କଥମଦ୍ୟ କୃଷ୍ଣଂ ॥

ଯାନ୍ତୁଃ ପ୍ରଣୟୃହାର୍ସି ବଂଗୋତ୍ରରତ୍ୟେବ ମାଲ୍ଲିନାମାଲିନ ଯ୍ୱାନଗୌସ୍ଥଳକ୍ତାପ୍ୟାଲିଲାବିମର୍ଦ୍ଦନଦୁର୍ବାଙ୍ଗ୍ୟା ନାଙ୍ଗୀକୃତ୍ୟାଙ୍ଗନ୍ୟାଗାଦ୍ଃ ଯସ୍ମାରଂ ସଲସବାଲସନିଷେଣକଦମ୍ବକଦମ୍ବସମ୍ବାଧେନ ପଥା ତାଭ ସହଚରୀଭିରବଗାହ୍ୟାସ୍ତ ଯମୁନାଂ ଦୂରସ୍ଥାପ୍ୟାଂ ରାଧ ଯୂ ସକସ୍ନ ଦଗୀତଃ । ସାନ୍ଦୀପନୀମୁନିନନ୍ଦନଃ ଯାନନ୍ଦଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଂ ପ୍ରତି ସସ୍ମିତଂ ।

ରାଗ କଲ୍ୟାଣଗୌଡ଼ । ତାଳ ଝୁଲା ।

ଶ୍ୟାମ ଶିଖଣ୍ଡଚୂଳ । ଶ୍ରମକୁ ଆଜ୍ଞାକେ ହେଲ ସୁଫଳ । ପଦ
ଶଙ୍କର ନଦ୍ରାବିନା ଗଲା କ ସତ୍ତ । ଶମ୍ବରପରପୁର ଦେଲେ ଛକୁର । ୧
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗଦେଶ ଦଶେ ଏପରି ଆଜ । ଶରଦଚନ୍ଦ୍ରମୁଖେ କାହିଁ ଶଲ୍ଲକ । ୨
ଶିଶୁ ହେଲେହେଁ ତୁମ୍ଭେ କେଶବ ସତ । ଶଶ କଶୋରଟିକ ଦେଲେ
ଯେ ସାର । ୩ । ଶିର ସୁନ୍ଦର ଦଶେ ଯବକବୋଲେ । ଶରଣବୋଲି
ପଡ଼ିଲ କ ପାଚାରିଲି । ୪ । ଶିଖିଶ୍ରମାଲା ଦଳଦେଇ କୁଠାରେ । ଶଙ୍କି
ନ କଲ ସଖାମାନଙ୍କଠାରେ । ୫ । ଶଲ୍ୟପ୍ରଦ ଆଜିସରକ ହେଲ
ଶମନସ୍ୱାଶା ତଟ ଅଟବୀ ବୁଲା । ୬ । ଶପଥ ଶତ ଶତ କରଟି ସତ
ଶ୍ରୀ ବାଲ୍ମୀକିଶ ଦେବା ତଟଲେ ଶିତ । ୭ ।

ः—୦—ः

ନବନୈଶବନ୍ଦୀଶୁମାର୍ଯ୍ୟଧୁର୍ଯ୍ୟାଙ୍ଗୁଲୀଲୀଳୋଦ୍ଧୃତଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷାଚଳସ୍ୟ ।
ତବ ତସ୍ୟ ବଳାତ୍ୟାବଳବାୟୁସ୍ତନତାଳଦ୍ରୁପୃଦାରଣଂ ନ ଚିତ୍ରଂ ।
ଇତରେଣ ଲବ୍ଧାୟୁର୍ବ୍ଧମନୋରଥଫଳତୟା ଗର୍ବିତୋ ହିଁସିଷ୍ଟବିଡ଼ମ୍ବର୍ଣ୍ଣବ
ଵଚନଶାସ୍ତ୍ରେଣ—ବୋଦ୍ଧବ୍ୟଂ କଳୟଶୋଦସ୍ଯୋଂ ପୁତ୍ରଭସ୍ତ୍ରବାଚନିକ
ନିରୂଢ଼ଭକ୍ତିଶବଣ ମଧୁମଙ୍ଗଳେ ସପ୍ରଣୟମୀଶତ୍ୟ—ସସ୍ମିତଂ ପ୍ରତି କୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟ ।

ଧିକ୍ତରଟି ମୋର ରେ । ପଦ ଏହୁ ଏକ ଥର ରେ । ହାରହାର ମିତ୍ର ମଣୀବରପଦ ଧରବସ ସ୍ତୁଳେ ନାରଜୃଭ ନ ଫିଙ୍ଗ ପୁଣି ହାଟି ପୁଷ୍ପର ନୂତ୍ନ ଭଟି ଶାଗୁଭ ଭଠିଆ ଥରିଆ ପଶମିତ । ପଦ ।

ଶୁଣିଲେ ଆଉକେ ବୃଜେ । ହରଜିବ ସିନା ଲାଜେ ।
ହାତ ତୁ କୋହ୍ଲଲେ ଇଚ୍ଛ । ସଂସାରେ ମୁଁ ନାହ ଅଛୁ ।୧।
ସାଧୁଜନ କୁଷ୍ଠି କୃପେ । ହିନା ଭଲମନ୍ଦ ଛପେ ।
ହୃଦର କୋଧ ଜୁଦୟ ପଦ୍ମଙ୍କ ତୁ ସୁହୃଦୟ ।୨।
ସାଧାତ ଦେଖିଲୁପର । ହାଥୀ ଦେବାକୁ ବାହାର ।
ସାଥିବାର ଅବଶ୍ୟର । ସପନ୍ତୀ ମୁ ନୃହ୍ନଚୋର ।୩।
ସର୍ବୀଜନାଦୃତ ଯତ୍ତ । ସେହ୍ୟଯାଣେ ବୋଲି ପ୍ରୀତ।
ସ୍ମରଣେ ପିଠିବେ ଛଳ । ସଖାହୁଲୁ ଏଭେ ଏକା ।୪।
ଶବାଂ ସମିନା ଅଯୁତେ । ସମର୍ପି ଦେଉ ମୁଁ ତୋତେ ।
ଯମୁଳ ମୋର ଆବୋର । ସର୍ବସ୍ୱ ସଖା ତୁ ମୋର ।୫।
ଶ୍ରୀ ଅନ୍ୟାପୁ ଚରିତ । ଶିଷ୍ୟାଙ୍କୁ ଗୁରୁ ଭୂପତ ।
ଯମସ୍ୟୁ କାଠ ତୋଟିକ । ସଖା ଲକ୍ଷଣ ଏହିକ ।୬।
ଶୁଣି କିଶୋର ଚିତନ । ସଖାବଳା ଆକିଞ୍ଚନ ।
ମୃଧାନ ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣତି । ମଚିତ୍ରାଳିଷ ଯୋଡ଼ିଲେ କର ।୭।

ଅନ୍ୟୋଽନ୍ୟଶ୍ଳେଷଶର୍ମବ୍ୟଞ୍ଜକରଭ୍ରମଲସ୍ଫାନ୍ତସନ୍ତୋଷବନ୍ତୌ
ବନେଽନ୍ୟୋନ୍ୟାଙ୍ଗୋଣିକଣ୍ଠୀଶଣଗଳତପ୍ରସ୍ତାନ୍ତରଙ୍ଗୌ ସଙ୍ଗାଙ୍ଗୌ ।
ସଞ୍ଜଗ୍ରା ବର୍ଦ୍ଧପଦ୍ମ୍ୟଗୁପନଚଞ୍ଚୁଭିଃ ଷାଡ୍‌ମାନକ୍ଷବଂଶୀ-
ଶୃଙ୍ଗଧ୍ୱନଭ୍ୟନ୍ତରଂ ଛଦପଦନଭୁବୋଜନ୍ମଭୂସ୍ତୀଗ୍ନଭଣ୍ଡୈଃ ।

ତନନ୍ତଷ୍ୟାସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣେଽପ୍ୟନ୍ୟ ଦ ନୀଳଶତପତ୍ରସରୋଜନେତ୍ରାଭିର୍ଜଲଭ ପଲ୍ଲବା ଧର୍ମାନ୍ତ୍ରବାଦବ ଲୋକ୍ୟ ସବ୍ରଜବାଲକବ୍ରଜଂ ସମୁଦତାଣ୍ଡବପାଂ ଶ୍ରିତ୍ୟଶୋଭିପିଚିଣ୍ଡିଲଚରଣାମ୍ଭୋଜଂ କଂଚିଦ·ବଶିଷ୍ଟ ଶୈଶବଂକେ· ଶବଂ ମିଥଃ କଥାସ୍ତେନରେ ।

ରାଗ ମୋହନା । ଏକତାଳି ।

ଷଟ୍‌ପଦନୀଳକେଶି ଆଗୋ ଗୃହଁ ଚାହୁ । ସର୍ବସହାରେ ଶୋଭୁଛି ନବବାରବାହ । ସମୀପରେ ତାର ରହି । ସରଛୁଅଛନ୍ତି ନୃତ୍ୟ ଅନେକ ବରହୀ । ୧ । ସଞ୍ଚରଣଶୀଳ ନବତମାଲ ଦ୍ରୁରୁହ । ସଙ୍ଗେ ଯୋଜାଥାଇ ଛନ୍ତି ମଞ୍ଜୁ ସଖୀବ୍ୟୂହ । ଶାରୀଶୁକ ପରଭୃତ ସାଙ୍ଗୋପାଙ୍ଗମାନଙ୍କେ କରୁଅଛନ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ । ୨ । ସୁରେନ୍ଦ୍ରରତନ କ ହେବାରୁ ଜଙ୍ଗମ । ସବୁମଣି ମାନଙ୍କୁ ମିଳଲା ସେହି କମ । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣା ଏ ଏଣୀକ । ସମ୍ପାଦବେମୂର୍ତ୍ତିବନ୍ତ ରତନ ଶ୍ରେଣୀକ । ୩ । ସଜହୋଇ ସ୍ମର ସରଦାର ଥିବା ଆସେସ୍ୱାମୀ ଫନ୍ଦଜ ଯୋଜନାଥନ୍ତି ଚାରପାଶେ । ସାରଦେବନ୍ଦ୍ରଶ୍ରେଥାଜ୍ଞା ସରୋଜ ସୁନ୍ଦରନେତ୍ରା ଜନମନଲୁଞ୍ଜ । ୪ । ସୁରଧୁନିଙ୍କରେ ଯେବେ କରଥିବା ତପ । ସଙ୍ଗାଳି କରିବା ଏ ତାପିଣୁ ଅକାତପ । ସୁଶେବାରେ ବାବସନ୍ତୋ ସାନନ୍ଦ ସୁଧାଂଶୁ ଜଗଦ୍ଦେବ ବୋଲେ ଗୀତ । ୫ ।

— — ୫୦ଃ । —

ସୁରକାଃ ପରତୋଽପି ଭୂନ୍ନୀକାଦଧନ୍ତ କ୍ରୀଡନମାଳ ଯସ୍ୟ ସଃ
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷପୂମଣ୍ଡିତଃ ଶିଶୁବିନ୍ଦ କୋଽପ୍ୟଂ ଜନନେତ୍ର ରଞ୍ଜନଃ ॥

ଇତ୍ଥ କୌତୂହଳାଣ୍ଣସ୍ୟ ଲୋଲଲୋଚନାନ୍ତ୍ରାନ୍ତୋତ୍ସୁକସ୍ୟ । ରୁଦ୍ଧାଗୀଣା-ମନେ୍ୟା ନ୍ୟସମ୍ୟାସଣାଂ ସମାପ୍ରାପେବ ନେଦିଷ୍ଠ-ସିକତାଙ୍ଗଳଙ୍ଗିତଚରଣ ସରସିଜେ ନନ୍ଦକୁଞ୍ଜେ ବଧୂସ୍ତତ୍ରୁଟସ୍ଥା ଚିକ୍ଷଣାନନ୍ଦସ୍ୟ ମଦନମୋହନ ଇତି ପ୍ରେମାନନ୍ଦିମାତ୍ରମଥଃ ସମାବିଷ୍ଟାସୀତ ।

ରାଗ ଗୌଡ଼ା ତାଳ ଝୁଲା ।

ହରି ଆମ୍ଭର ଗୋ ଏତ ପ୍ରାଣଧନ । ପଦ ।

ହରିହସ୍ତ ମଣ୍ଡିତ କଣ୍ଠରୁ ଅପଘନ ଗୋ । ନିନ୍ଦୁଛି ଇନ୍ଦୁଙ୍କୁ ସୁବଦନ ଗୋ । ହଜା ନସଂଖ୍ୟକ ଏକ ହେଉଛନ୍ତି ମଦନ ଗୋ । ହେବ କିଏ ମୋହନସମାନ ଗୋ । ହସିନ ସିବଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତକେଶାର କ ନ ରେ ଶୁଣି ମୃଦୁ ବେଣୁ ଗାନ ଗୋ । ୩ । ହଟେଥରେ କରିଥିବା ଉଧାମ୍ଭୋର ଯାବ ଗୋ । ହେବତ ସଫଳ ଯଉବନ ଗୋ । ୪ । ହାର ମଧ୍ୟରେ ତରଳ ରତନ ସମାନ ଗୋ । ହେବ କିଏ ଯୁବତୀ ଜୀବନ ଗୋ । ୫ । ହିଷ୍ଟ ହୁଏ ଅଷ୍ଟବର୍ଗ ନମୂତି ସୂଦନ ଗୋ । ହେଲା ଏଭସର ଶରଣ ଗୋ । ୬ ।

ଏତସ୍ୟ ସଣକୋଣାଞ୍ଚଣଦଳନୀଳାରବିନ୍ଦାଶୁଗା-
ସାରୈଃ ମାତ୍ୟସୁସାରସୁନ୍ଦର ଦୃଶାଂ କନ୍ଦର୍ପଦର୍ପୋଦୟଃ ।
ଦାସ୍ୟଂ କଂ ନ କରେବଶ ବଶମିୟୁର୍ଭେଷ୍ଟୁକିଂ ମଣିନାଂ ଗର୍ଣ୍ଣୈଃ ।
ସଂବାଧ୍ୟଂ ମୁକ୍ତିଲି ହୃଦନ୍ତ୍ରଶୁଭ୍ରଞୀଂ ବନ୍ଧାଧରେଣ୍ଟୁ ମୁଚ୍ଛ ।

ତଦାତର ଧୈର୍ଯ୍ୟବଧ୍ୟଂସିନ ବର୍ଦ୍ଧାବତଂସସୈ୍ୟତସାହଙ୍କଶୀନନନ୍ଦପ୍ରସର ତର୍ଜ୍ଜନାସ୍ୟା କାର୍କଶ୍ୟଜନନତାସ୍ୟାଃ ଶିଳାବଳନାଂ ଶୀଘ୍ରୀନାମପ୍ୟଭିଖଂ ସପୁଲକଭୂସ୍ୟ ମୃଗାଣୀସୁକ୍ରାନ୍ତିଂ ତାସ୍ୟଃ ଫଣୀନାଂ ଭକ୍ତିତବିକଚଲୋଚନ ଇସ୍ୟାନନ୍ଦଦବୋବଭୂବ ॥

ରାଗ ଭୈରବ । ଆଡ଼ତାଳ

ଆମାନ କଥା ଧର ହେ ? ଶ୍ରୀରାଧାରସମ୍ପୁଟ-କୁଞ୍ଜକୁମ୍ଭଜ୍ବଳ ପଞ୍ଜର -
ଚତୁର ହେ ।

ସ୍ମିତଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ମନ୍ଦାଭିଲାଷୀବାଦିଣୀ ହେ । ଶ୍ରୁତିଶିର ଅର୍ବାଚାଂ ହାନୃଛ ଶ୍ରୀଚରଣ ହେ । ମରାଳବିହରଣ କରିଛନ୍ତି ଚରଣ ଯନାହାର ହରଣ ଚଳାଚରଶରଣ ତରାବାଥକରଣ ବରାବର ଚରଣ ନଖାଂଶୁ ସୁରଚଣ ଶିଖାଭରଣ ହେ । ୧ ।

ସ୍ମରଣ ହେଲେ ନାମକୁ ମୁଁ ନା ଭଜେ ତୁମ୍ଭର ହେ । ସମେହେବ ରୁ ମୁଁ ପାପିଗଣେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ହେ । ମନା ଜକର ହୃତ ଅନାଦର ବିଧିଙ୍କ ଅନାତ୍ରିକ୍ଷ ନରଭ ତୃନ କରୁ ହୁତାତ ଅନାରତ ମୋ ଚିତ୍ତ ମନାମୁକ୍ତ ଅହ୍ୱାତ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ହିତ ହେ । ୨ ।

ଯମ ମୁଁ ନ ଡ୍ରେବତ ଅନୁପମ ଅନୁଭବ ହେ । ଯମଦଣ୍ଡୁରୁ ମୋ ରଷା କେମନ୍ତ ହେବ ହେ । ଜଳାକରଭବନ ବଳାମ୍ବୁଜଭ୍ରୂନ ବଳ ହ୍ରାସ ରତନ ବଳାବିଭ ଯତନ ବଳାପର ବୃଜନଦଳାମ୍ବୁଜ ଧନ୍ୟବଳାଢ୍ୟ ମୁନିଜନକଳ ପଦନ ହେ । ।

ଯମାଧିପ ଜଗଦ୍‌ବନ୍ଧୁ ବଦେ ସମୀପରେ ହେ । ଶ୍ରୀମୂର୍ତ୍ତି ହେବାରୁ ଭବତ୍ରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ହେ । ବ୍ୟଥାନବନ୍ଧ ହର ତଥା ଚଳ ଚିତ୍ତର ଯଥାନ୍ତରକୁ ହର ରଥାଦରୁ ଅମର ମଥାମଣି ହିଙ୍କର ବଥାଙ୍ଗ ଯୁକ୍ତ କର କଥା ବିନୟ ମୋର ବୃଥା ନ କର ହେ । ୪ ।

—*:○:*—

ଦଳିତାଞ୍ଜନପୁଞ୍ଜମଞ୍ଜୁଳାଙ୍ଗୋ ଲଳିତାଦମ୍ଭକଳେବରାର୍ଚ୍ଚିତାଙ୍ଘ୍ରିଃ ।
ଫଳିତାମର ଭୂରୁହଃ ଶ୍ରିତାନାଂ କଳିତାପଂଦଳୟତ୍ୱଳଂ କବୀନାଂ ।

ପୀନାବନୀଭରସୂଚୋହ୍ୱତବାଡବାଦୋ
ଡ୍ରୀନାଶ୍ରକେନ୍ଦ୍ରଚରମାଚରଣଂମହୋନଃ ॥
ଚୀନାମ୍ବରାଲୁଚଲଦଞ୍ଚଳଚଲମାଳ୍ୟଂ
ହୀନାଂଗଶାମସୁମତାଂଶରଣଂଶରଣ୍ୟଂ ॥
ପୀନାନୁକମ୍ପନରସାମୃତପୂରପୂର୍ଣ୍ଣୋ
ଖୀନାର୍ଥିନାଃସ୍ତୁତତତୌସ୍ତବସଙ୍କର୍ଣ୍ଣଃ ॥

ମୀନ ଦାୟକେ ନକ୍ରବିଧରୁ ପଧରଃ [illegible]

[illegible] ଗର୍ଭ ଗର୍ଭ ଜନ୍ମ ଦର୍ଶନ ॥

[illegible] ପରମହଂସ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ତ୍ର [illegible]
[illegible] କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା [illegible]
ଶ୍ରୀ [illegible] ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ [illegible]
[illegible] ଗୋପୀମାଧବ [illegible] ନମୋନମଃ ।

— × —*—✱—*— × —

ଇତି ଶ୍ରୀ କଟଣ୍ଡିରଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦାଖ୍ୟଂ ଚମ୍ପୂ କାବ୍ୟଂ ॥

ଶୁଭମସ୍ତୁ ।

